МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
Одеська національна наукова бібліотека

Серія біобібліографічних покажчиків
«ПИСЬМЕННИКИ ОДЕСИ»
Заснована 1980 року
Випуск 38

До 70-річчя
від дня народження

Богдан Іванович СУШИНСЬКИЙ

Каталог видань
1972 — травень 2016

Видання 2-ге,
розширене і доповнене

Упорядники:
Л. М. Бур'ян,
М. Л. Десенко

Одеса
«Астропринт»
2016

УДК 821.161.2Сушинський1/7:017/019
ББК 83.3(4Ук)7-8я26
С917

Ви тримаєте другий, розширений і доповнений, «Каталог видань» відомого письменника, академіка, професора, заслуженого журналіста України, громадського діяча Богдана Івановича Сушинського.

Посібник містить повну біографію, перелік важливих подій у житті й творчості письменника, власне каталог, до якого увійшли видання українською, російською та латиською мовами за 1972–травень 2016 р. (станом на 1 червня 2016 р.). Каталог включає публікацію письменника, літературознавця В. Полтавчука про Б. Сушинського. Бібліографічний опис книжок, зроблений за чинними правилами, доповнюють анотації українською мовою до кожної з них (незалежно від мови публікації твору).

Деякі з творів Б. Сушинського, які користувалися найбільшою популярністю серед читацького загалу, перевидавалися два, три, а то й більше разів. Через те, об'єднані однією анотацією, вони розміщені за першою публікацією. Книги письменника з фондів ОННБ мають шифри. Астериском позначені видання, які не було можливості переглянути de visu.

Посібник завершують два біобібліографічних покажчики (1996, 2006), присвячені творчій та громадській діяльності прозаїка, а також опис першого видання каталогу. Наприкінці подається хронологічний перелік видань.

Каталог видань Б. І. Сушинського стане у пригоді літературознавцям, книгознавцям, викладачам, пошукувачам, бібліофілам, студентам, бібліотечним працівникам.

ISBN 978–966–927–152–5

© Бур'ян Л. М., Десенко М. Л., упорядкування, 2016
© ОННБ, 2016

У літературі я там, де трагедія, але оздоблена величчю постатей і характерів.

* * *

Елітарне мистецтво — це мистецтво, яке твориться аристократами таланту для аристократів духу.

Богдан Сушинський

ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ Б. І. СУШИНСЬКОГО

Біографічна довідка

Богдан Іванович Сушинський народився 10 квітня 1946 року в місті Самборі, Львівської області. Його раннє дитинство минало в місті Бориславі, що на Львівщині. Навесні 1955 року родина переїхала до села Трояни, Новобузького району, Миколаївської області. У 1962 році закінчив Новополтавську середню школу Новобузького району на Миколаївщині. Бажаючи пізнати життя та в пошуках романтики, Богдан два роки працював у складі сільської будівельної бригади в Троянах. Ще коли він навчався у школі, ранні його твори вже публікувалися в новобузькій районній газеті «Вперед».

В 1964–1969 роках Богдан Сушинський здобував освіту на філологічному факультеті Одеського державного університету імені І. І. Мечникова. Був іменним стипендіатом Міністерства вищої та середньої освіти України (стипендія імені Лесі Українки). Університет закінчив з відзнакою, блискуче захистивши дипломну роботу «Мисленний експеримент у творчості письменника».

Ще під час навчання в університеті майбутній письменник почав друкуватися в солідних республіканських виданнях. Зокрема, його новела «Книжка Кирила Романюка» побачила світ на шпальтах журналу «Жовтень» (№ 7 за 1968 рік, тепер це журнал «Дзвін», Львів); новела «Кладка» — у збірнику Одеської обласної організації Спілки письменників України «Горизонт» за 1968 рік; новела «Дорогою» — у республіканському альманасі «Вітрила-69» (Київ). А ще раніше, в 1967 році, на сторінках письменницького збірника «Горизонт» з'явилася й перша рецензія Богдана Сушинського — «У пошуках жар-птиці», на збірку віршів відомого українського поета Володимира Гетьмана «Жар-птиця».

У жовтні 1968 року публікацією нарису в одеській обласній молодіжній газеті «Комсомольська іскра» відбувся журналістський дебют Богдана Сушинського, який визначив його подальшу долю. Відтоді його публікації в цій та багатьох інших газетах і журналах стали регулярними. А вже 1 січня 1969 року, тобто ще під час навчання на п'ятому курсі університету, його було зараховано до штату «Комсомольської іскри». За клопотанням колективу редакції, у червні 1969 року він отримав офіційне направлення на роботу в ній.

Тут, у редакції газети «Комсомольська іскра», Богдан Сушинський працював молодшим кореспондентом (літературним працівником), кореспондентом, завідувачем відділу культури. Тут 1971 року його було прийнято до Спілки журналістів СРСР (тепер він є членом Національної спілки журналістів України).

У 1969–1970 роках Богдан Сушинський служив у війську. Він сам попросив військкомат не направляти його на службу до редакції військової газети і служив рядовим в артилерійській частині у Білорусії, що дозволило йому набути відповідного армійського гарту, а головне — пізнати справжнє, казармене життя солдата сучасної армії. За визнанням самого письменника, цей досвід став йому у пригоді згодом, під час створення низки воєнних романів.

Повернувшись у листопаді 1970 року з війська, Сушинський продовжив працювати в «Комсомольській іскрі» та публікуватися в місцевих, республіканських і всесоюзних виданнях. З невеликою перервою (1973–1975 рр. він завідував відділом пропаганди та культурно-масової роботи Одеського обкому комсомолу) він продовжив роботу в «Іскрі» вже як заступник редактора (1975–1987).

Сімдесяті роки взагалі стали для нього роками активного журналістського, й особливо письменницького, творчого життя. Він був учасником двох республіканських нарад молодих літераторів (у Києві, 1968, 1971); VI Всесоюзної наради молодих літераторів у Москві (березень, 1975) та наради молодих авторів видавництва «Молодая гвардия» (1977).

Упродовж багатьох років (1973–1986) Б. Сушинський очолював Одеську обласну раду творчої молоді при обкомі комсомолу та Одеській обласній організації Спілки письменників України, виступав організатором і керівником багатьох обласних нарад молодих літераторів, був керівником семінарів, республіканських та зональних нарад.

У 1972 році, в республіканському видавництві «Маяк» (Одеса), вийшла друком перша — повість і новели — прозова книжка Б. Сушинського «Кладка», рукопис якої він подав до видавництва ще 1969 року, перед призовом до війська. За цю книжку молодий письменник 1974 року був удостоєний обласної літературної премії імені Едуарда Багрицького, диплом якої йому вручили на сцені Одеського оперного театру. В 1974 році, у цьому ж таки видавництві, з'явилася й друга книжка повістей і новел Богдана Сушинського «Тепле каміння», а 1976 року його повість «Літо житніх дощів» вийшла окремим виданням у київському видавництві «Молодь». Що ж до повісті «Літо житніх дощів», то у 1971 році вона здобула ІІІ премію на закритому республіканському конкурсі видавництва «Молодь» за кращий художньо-публіцистичний твір про молодого сучасника. 1977 року, в перекладі на російську Інни Сергеєвої, повість вийшла окремим виданням у видавництві «Молодая гвардия» (Москва), а 1984 року її було перекладено латиською мовою.

Творчість цього, наразі одного з найвідоміших українських письменників, відзначена також низкою інших літературних нагород. Зокрема, він — лауреат республіканської премії імені Миколи Трублаїні (1981, за повість «Танець степового коня» та інші твори для дітей, диплом і знак лауреата якої отримав із рук голови журі – класика української літератури Михайла Стельмаха); лауреат Міжнародної премії імені Олександра Дюма (1993, за кращий історико-пригодницький роман, який висвітлює історичні зв'язки з іншими народами, — «Степові лицарі кардинала»); Міжнародної літературної премії Українського козацтва «Лицарське перо», того року присудженої вперше (1998, за 205 портретів військових діячів України в історичному есеї — «Козацькі вожді України: історія України в образах її вождів та

полководців XV–XIX століть»); Міжнародної літературної премії імені Івана Мазепи (1999, за пропаганду історії козацтва); імені Макара Посмітного — за твори про сучасне село (2000); премії імені Степана Олійника (2005) за літературознавчу книгу «Степан Олійник: поет на тлі епохи»; Міжнародної літературної премії імені Олександра Фадєєва (Москва, 2007, за твори воєнної тематики).

Великий успіх мав його філософсько-психологічний роман «Три дні в Парижі з коханою жінкою» (у двох книгах, 1998, 2005), в якому порушено складні морально-етичні проблеми взаємин між людьми, моральної відповідальності один перед одним і за долю одне одного. Цей роман удостоєний Всеукраїнської премії «Гілка золотого каштана» як кращий роман останніх років про сучасність (1998). 2002 року, за романи-есеї «Гетьман Мазепа: повернення до Батурина» і «Гетьман Виговський: погляд з XXI століття», прозаїку присуджено Аркадійську літературну премію, яку заснували Українська асоціація письменників (Київ) та Аркадійський літературний клуб (Одеса).

Окрім того, письменник став лауреатом престижної «Премії року» журналу «Молодая гвардия» (Москва) — за роман «Морава» (1979), що публікувався в журнальному варіанті, перекладений на російську Мариною Єсеніною, онукою Сергія Єсеніна; київського журналу «Дніпро» — за кращий роман 1983 року «Білий кінь у сивій долині»; журналу «Барвінок» — за краще оповідання для дітей «Врятований острів» (1984); газети «Літературна Україна» — за кращу новелу 1974 року — «Юранів хутір». За благодійницьку діяльність на ниві культури Національна спілка письменників України відзначила прозаїка «Медаллю Степана Олійника. За благодійність» (2004). З 2000 року на Івано-франківщині діє обласний «Благодійний фонд імені академіка Богдана Сушинського».

Твори Сушинського друкували такі престижні періодичні видання, як «Литературная Россия», «Неделя» (обидва — Москва), «Калифорнийский вестник» (Сан-Франциско, США); журнал «Дружба народов» (Москва) та антології української прози, що видавались у багатьох країнах світу. Чимало його творів набу-

ли популярності серед читачів. Він є автором виданої у Москві 26-томної епопеї «Війна імперій» про другу світову війну, до якої увійшли романи: «Викрадення Муссоліні», «Чорний легіон», «Власов: сходження на ешафот» та ін.; автор авантюрно-детективних романів («Хрещений батько Криму» та ін.), історико-пригодницьких романів «Острів приречених», «Жереб вікінга», «Мандрівники океану»...

Побачили світ і дослідницько-публіцистичні книжки Богдана Сушинського: «Генерал Власов — відринутий і проклятий», «Штаб перевороту — готель "Москва"» (обидві — 1996 р.). 2005 року з'являється його книжка «Одеса: історія, написана століттями», в якій він обстоює думку про те, що Одесі не 211 років, як це відзначається офіційно, а 590, тому що місто засноване ще 1415 року. 24 вересня 2005 р., з ініціативи Б. Сушинського та за організаційної підтримки Республіканської партії України, в Одесі, на Дерібасівській, вперше відбулось офіційне святкування Дня заснування Одеси, тобто відзначено 590-річчя та проголошено підготовку до 600-річного ювілею міста.

Ще в радянські часи Богдан Сушинський активно виступав у пресі на захист української мови та культури, за відродження українського козацтва. Він першим, або одним із перших, виступав у республіканській пресі («Літературна Україна», «Радянська Україна», журнал «Прапор» та ін.) з аргументованими, рішучими статтями проти будівництва згубної для українських степів Дунай-Дніпровської зрошувальної системи, Березівського хімічного комбінату та за врятування Дністра. Його публікації мали значний громадський і науковий резонанс. За публіцистичний цикл статей з проблем екології «Перед судом нащадків» 1988 року його було відзначено премією імені професора В. Г. Аверіна (журналу «Прапор», Харків).

Упродовж багатьох років Богдан Сушинський виступає в періодиці як поет. Поетичні твори його неодноразово публікувалися на сторінках «Літературної України», багатьох інших видань, а в 2001 році побачила світ перша збірка його поезій «Чорний гонець». Саме цю збірку, а також за політичний детектив «Хрещений батько Криму», його відзначено Міжнародною літера-

турною премією імені Івана Буніна (2003). 2012 року в Одесі з'явилася друга збірка поета «Гладіатор».

Цікаву сторінку творчості письменника становлять твори для школярів. Це окремо видані повісті «Танець степового коня» (1983, республіканська премія імені Миколи Трублаїні); «Із розвідки не повернувся» (про юного одеського партизана-розвідника Трохима Прушинського, 1985, 1999); «За лінією життя» (1988), «Зоряний берег» (З передмовою космонавта-українця П. Поповича, 1989). До різних його збірок увійшли: фантастико-пригодницька повість «Забуті письмена» (1983), а також повісті: «Обпалений світанок» (1988), «Забуті острови», «Ріка далеких мандрів» (обидві — 1991); «Візьми мене з собою, "Магеллане"!» (1992); «Острів забуття і покаяння» (1996); «Ріка дитинства» (повість, вірші, публіцистика, 2004).

Одній із найтрагічніших сторінок боротьби українського народу за свою незалежність — визвольній боротьбі ОУН та УПА — присвячено популярний роман Богдана Сушинського «Лицарський хрест», який перед виходом окремою книжкою публікувався у кількох періодичних виданнях, а згодом ще й перевидавався.

Загалом, твори письменника видавалися в Одесі, у Києві, Львові, Ризі, Москві, Донецьку, Житомирі, Чернівцях, Сумах, Коломиї, Йошкар-Олі. Окремі з них перекладалися на англійську, білоруську, гагаузьку, латиську, литовську, німецьку, польську, російську, словацьку, угорську, узбецьку, французьку та інші мови світу.

Богдан Іванович провадить велику громадську роботу. Свого часу він був депутатом Одеської міської ради (1987–1989), де очолював комісію з питань культури; тривалий час очолював Одеську обласну раду творчої молоді, був членом обласної Ради миру, членом Національної та обласної рад Конгресу української інтелігенції, очолював Українське Чорноморське та Українське Чорноморсько-Дністровське козацтва; він є почесним Верховним отаманом Галицького Ставропігійського козацтва (Львів); став одним із засновників й ідеологом відродження міжнародного лицарського руху в Україні.

1973 року Богдан Сушинський вступив до Спілки письменників СРСР (тепер — член Національної спілки письменників України). Відтоді він неодноразово входив до складу правління Одеської обласної організації НСПУ.

У 1987–1990 роках Богдан Сушинський працював заступником голови правління, а далі, впродовж дванадцяти років (з вересня 1990 по вересень 2002) — головою правління Одеської обласної організації Національної спілки письменників України. Певний час був відповідальним секретарем її літературно-художнього збірника «Горизонт». З 1996 по 2003 рік — головний редактор альманаху «Південна ліра». 1997 року з його ініціативи було засновано журнал Одеської організації Спілки письменників України «Літературна Одеса», перший номер якого було відкрито його вступним словом.

На I–III з'їздах Спілки письменників України Б. Сушинського обирали членом Ради Спілки письменників України, а на організаційних пленумах — членом Президії Ради Спілки письменників України. Він також обирався заступником голови Літературного фонду НСПУ (1993–1996) та президентом Одеського центру для роботи з діаспорою (на базі одеського Будинку творчості письменників). У квітні 2002 року був обраний віце-президентом Української асоціації письменників. А в лютому 2003 року призначений головою Південного (на 4 області та Кримську автономію) регіонального відділення цієї асоціації. З 2002 року він є членом Міжнародної асоціації письменників-баталістів і мариністів.

У вересні 2002 року Б. Сушинський став ініціатором створення письменницької організації Аркадійський літературний клуб (зі штаб-квартирою в Одесі) та обраний її президентом. Представництва клубу діють і донині у багатьох районах і областях України та поза її межами. У 1983–1991 роках, згідно з наказом голови Держкіно України, Б. Сушинський працює на громадських засадах як офіційно призначений член художньої ради Одеської кіностудії. Він — автор сценарію документального телефільму «Козацький полководець Франції» — про Григорія Орлика, національного героя Франції (XVIII ст.), генерала французької армії, сина гетьмана Пилипа Орлика.

Упродовж багатьох років творче й громадське життя Богдана Сушинського пов'язане з Українським козацтвом. Так, низку творів Богдана Сушинського присвячено історії України, її козацтву. В цих романах ідеться про участь українських козаків під командуванням Івана Сірка у Тридцятилітній (1618–1648) війні на боці Франції: «На вістрі меча», «Французький похід», «Вогнища Фламандії», «Шаблями хрещені», «Лицарі Дикого поля», «Шлях воїна» (2011–2012).

В 1999 році Б. Сушинський, з власної ініціативи, підтриманої Національною академією наук України, здійснив перенесення з румунського міста Галаца в Україну, до гетьманської столиці Батурина, символічного праху гетьмана Мазепи. Цю подію, на тлі багатющого історичного матеріалу, відображено в його історичному романі-есеї «Гетьман Мазепа: повернення до Батурина» (2001). З ініціативи Богдана Сушинського в Батурині відкрито Алею гетьманів (1999), на пам'ятній стелі якої викарбувано його слова: «У діяннях гетьманів — історія, слава і державна велич України».

Сушинському належать також книжки: «Українське Чорноморське Подунай-Гуляйпільське козацтво» (2002), «Історія Чорноморсько-Дністровського та Всеукраїнського реєстрового козацтв» (2003), у яких висвітлюється історія Чорноморського козацтва, його відродження в XX–XXI ст.; науково-дослідницька книжка «Лицарі Приморського степу: історія Чорноморського козацтва XVIII–XX століть» (2000). Добре знаний серед науковців та широкого козацького загалу солідний том його історико-літературних есеїв «Козацькі вожді України» та романи-есеї «Гетьман Мазепа: повернення до Батурина» і «Гетьман Виговський: погляд з XXI століття» (2001, 2002). Його перу належить книга «Козацька Україна: "Хмельниччина"» (2004) — перший том із задуманої ним багатотомної історії «Козацька Україна».

В 2004 році з'явилося його доповнене, вже двотомне видання «Козацькі вожді України», в яких відтворено життєвий шлях 205 (!) козацьких вождів та полководців (у першому їх було 177). Побачила світ і його «Всесвітня козацька енциклопедія» (2007), яка містить дані про провідні козацькі організації та установи

світу, про основних діячів Козаччини та основні пов'язані з ними події. У 2005 році Богдана Сушинського призначено членом редколегії міжнародного журналу «Казаки» (Москва, видається на країни СНД), в якому він представлений як «ідеолог козацького відродження».

Богдан Сушинський є також активним діячем відродження сучасного українського і, зокрема, Чорноморського козацтва. В 1998 році він став одним із засновників Чорноморсько-Дністровського коша (полку) Українського козацтва (з центром в Овідіополі), його похідним отаманом. У жовтні 1999 року, в Батурині, під час урочистостей з нагоди перенесення Б. Сушинським з Румунії символічного праху гетьмана Мазепи, наказом гетьмана Українського козацтва йому було присвоєне звання полковника Українського козацтва та призначено наказним отаманом Українського козацтва з питань ідеології. Певний час він був заступником крайового отамана Українського Чорноморського козацтва з питань ідеології. Він також став засновником (2000) і почесним кошовим отаманом Чорноморської Січі.

У травні 2000 року наказом Верховного отамана Азово-Чорноморського козацького війська йому було присвоєне козацько-військове звання генерал-хорунжого (генерал-майора). У вересні 2000 року Велика Рада Українського Чорноморського Подунай-Гуляйпільського козацтва обрала Богдана Сушинського своїм Головним отаманом. У грудні цього самого року рішенням Великої Ради Українського Чорноморського Подунай-Гуляйпільського козацтва за видатні заслуги у вивченні й пропаганді історії козацтва та в розвитку сучасного Українського козацтва Богданові Сушинському присвоєне звання генерал-отамана (генерал-полковника) Українського козацтва. З його ініціативи в Одесі споруджено пам'ятник Антонові Головатому, отаману Чорноморського й одному з засновників Кубанського козацтв.

У січні 2001 року генерал-отаман Українського козацтва Богдан Сушинський був призначений начальником провідного відділу Центру стратегічних досліджень розвитку Українського козацтва (Донецьк). У січні 2002 року на Раді отаманів Південного регіону України Богдана Сушинського було обрано Верховним

отаманом Південного регіону. В березні того ж таки року він став ініціатором створення і Верховним отаманом Чорноморсько-Дністровського козацтва. В січні 2003 року його пожиттєво обрано почесним Верховним отаманом цього козацтва.

31 серпня 2002 року на Великій установчій раді дванадцяти козацтв Півдня України, що відбулася в Одесі, Богдана Сушинського було обрано Верховним отаманом Всеукраїнського реєстрового козацького об'єднання та, враховуючи його видатний внесок у розвиток козацтва, присвоєно звання генерала козацтва (генерала армії). У грудні 2003 року наказом Верховного отамана Козацького Війська Запорозького України, за внесок у розвиток та ідеологію Українського козацтва він нагороджений орденом Козацької Слави (третього ступеня) цього війська; «Золотим хрестом козацької слави» Азово-Чорноморського козацтва; Почесною відзнакою Чорноморського козацького з'єднання та ін.

У травні 2005 року, на Великій Раді Козацтва Нової України, Б. Сушинський був обраний Верховним отаманом Південного регіону, з підтвердженням йому козацько-військового звання генерала козацтва (генерала армії). Тоді ж таки, у травні, він став засновником Карбівської Січі (в селі Новокарбівка, Любашівського району на Одещині), на козацькій раді якої він був обраний почесним кошовим отаманом. У березні 2012 року Богдан Сушинський став одним із засновників Галицького Ставропігійського козацтва імені гетьмана Петра Сагайдачного (Львів), на установчих зборах якого його було обрано почесним Верховним отаманом. Рішенням Козацької ради його першим відзначено найвищою нагородою цього козацтва — орденом гетьмана П.Сагайдачного. Наказом Верховного отамана Галицького Ставропігійського козацтва (Львів) Богдана Сушинського, першого з-поміж козаків (2015), нагороджено орденом гетьмана Івана Сулими. Цією нагородою козацтво відзначило його за роман про гетьмана І. Сулиму «Шабля, освячена Римом».

Богдан Іванович — автор історії монастиря скит Манявський (XVII–XXI ст.) — «Слово про скит Манявський» (2004, Львів), в якому подається здійснений Б. Сушинським переклад літопису ієромонаха Ігнатія (початок XVII ст.) про цю святу обитель.

У 2012 році побачило світ друге, значно доповнене видання цієї праці. Богданові Сушинському також належить монографія «Велесова книга предків» (2004, Київ-Одеса), в якій опубліковано його переклад та літературну інтерпретацію літопису «Велесова книга». Йому належить солідна збірки історичних есеїв «Князі та полководці Стародавньої України» (Одеса, 2006; Київ, 2016) та «Славетні жінки Стародавньої України» (Одеса, 2015).

За досягнення на науковій та письменницькій нивах Богдан Сушинський обраний дійсним членом Міжнародної академії наук, освіти, індустрії та мистецтв (при ЮНЕСКО, США, листопад, 1995), до якої він увійшов в одній хвилі з колишнім президентом США Джорджем Бушем, Президентом Грузії Едуардом Шеварднадзе, письменником Чингізом Айтматовим, лауреатом Нобелівської премії Арно Пензіасом та іншими видатними діячами науки, літератури, мистецтва світу. Крім того, його було обрано президентом Південноукраїнського центру цієї міжнародної академії. 2002 року Б. Сушинський обраний дійсним членом Міжнародної академії біонатуропатії та інформаціології (Україна-Росія-Чехія). У листопаді 2002 року Богдан Іванович став дійсним членом Академії інтегративної медицини в галузі психології людини (Україна–Італія).

Богдан Сушинський є одним із засновників першого в Україні міжнародного лицарського Ордену Архістратига Михаїла, був членом його магістрату і капітулу. Тривалий час був пріором одеським (керівником Одеської обласної організації) ордену. Нагороджений патріаршими орденами Св. Володимира та Св. Миколая Чудотворця; лицарськими орденами Архістратига Михаїла, «Лицарської доблесті» (всіх трьох ступенів), «Хрестом заслуги» II ступеня.

У червні 2001 року в м. Ароні (Італія), на з'їзді світового лицарства, відбулася презентація книги Б. Сушинського «Всесвітня історія лицарства. Орден Архістратига Михаїла», за яку, та за внесок у розвиток лицарського руху Європи, його було нагороджено італійською церковно-лицарською медаллю святого Амброзія, тобто святого, іменем якого названо одну з бібліотек Ватикану. В листопаді того ж таки року він був нагороджений

«Хрестом дружби» германського лицарського Ордену святого Костянтина.

Під час офіційного візиту делегації українських віруючих (Великої Прощі) до Ватикану в листопаді 2001 року, здійсненого у відповідь на візит Папи Римського в Україну, Іоаннові Павлу II від імені України було офіційно вручено книгу Б. Сушинського «Всесвітня історія лицарства. Орден Архістратига Михаїла», оскільки Ватикан традиційно є патроном більшості європейських лицарських орденів. Приймаючи цю книгу, Папа Іоанн Павло II, за походженням українець по матері, подякував і українською сказав: «Цю книжку я обов'язково прочитаю».

У 2002 році вийшла друком книга Б. Сушинського «Історія українського лицарства. Орден Архістратига Михаїла». За підсумками всеукраїнського рейтингового опитування «Книга року», що його провели 2003 року центр рейтингових досліджень «Еліт-профі» та журнал «Книжник-ревю», вона увійшла до десятки найкращих історичних видань України. Богдан Іванович є членом редколегії часопису «Лицарство» (Кам'янець-Подільський). У травні 2012 року як дворянина давнього родового гербу «Сушинських», засвідченого польськими королівськими гербовниками, на Міжнародному з'їзді в Трускавці (Львівської обл.), його було прийнято до Українського шляхетського товариства.

Рішенням Ученої ради Університету «Львівський Ставропігіон» (одного з найдавніших навчальних закладів України) від 6 березня 2006 року академікові Богдану Сушинському присвоєне звання «Почесний професор Університету "Львівський Ставропігіон"». Цього звання він удостоєний за вагомі досягнення на науковій та письменницькій нивах. Він також відзначений Золотою медаллю Ученої ради цього університету й обраний членом Ученої ради університету і почесним головою Ученої ради Ставропігійського центру досліджень Університету «Львівський Старопігіон». Саме йому належить солідна історія Ставропігійського братства та Ставропігійського інституту у двох томах: «Львівський Ставропігіон: між минувшиною і вічністю».

Письменник є членом редколегії та редакційної ради львівської обласної газети «Пульс Ставропігії», бюлетеня «Інтелектуаль-

но-фаховий форум» (Львів), членом редколегії журналу «Заповіт батьків» (Київ).

Наприкінці 2002 року, за рішенням своєї Ради міжнародних досліджень, Американський біографічний інститут нагородив Б. Сушинського, як видатну особистість, іменною Золотою Американською Медаллю Честі за вагомий внесок у розвиток вітчизняної та світової культури й науки. Він також обраний радником Ради міжнародних досліджень цього інституту. Його ім'я занесене до Залу Слави інституту. На початку 2011 року Експертна рада Американського біографічного інституту за всесвітнім рейтингом визнала Богдана Сушинського Людиною Світу 2010 року, що засвідчено спеціальною іменною нагрудною медаллю «The man of year 2010. Bogdan Sushynskiy» та нагрудним знаком.

Упродовж багатьох років Богдан Сушинський виступає як критик і літературознавець. Він — автор статей про творчість Михайла Шолохова, Василя Стуса, Миколи Вінграновського, Бориса Нечерди, Петра Осадчука, Володимира Яворівського, Степана Ковганюка, Степана Олійника, Івана Гайдаєнка та багатьох інших письменників. Крім того, він виступає зі статтями з проблем літературного процесу.

З власної ініціативи письменник упорядкував, відредагував та видав (2001), з власною вступною статтею, перший в Незалежній Україні том вибраних творів класика українського гумору Степана Олійника «Олійник С. І. Вибрані твори: гумор, сатира, лірика», який взагалі став першою книжкою цього письменника в Незалежній Україні. Він же написав першу наукову монографію про творчий і життєвий шлях С. Олійника «Степан Олійник : поет на тлі епохи», за яку був відзначений Всеукраїнською літературною премією імені Степана Олійника Національної спілки письменників України. У 2005 році став головним редактором, упорядником і автором вступних статей циклу збірок творів самодіяльних авторів-гумористів, учасників обласного конкурсу імені Степана Олійника «На ярмарку сміху».

Широкого розголосу набула публіцистична праця Б. Сушинського «Шлях України: нація і національна ідея», що на по-

чатку 2004 року з'явилася у львівському видавництві «Добра справа».

З січня 2003 року Богдан Сушинський є членом редколегії обласної газети «Одесские известия»=«Одеські вісті», а в січні 2004 року відзначений премією цієї газети «Золоте перо» та став лауреатом премії «Меморіалу Івана Гайдаєнка» за нарис до 90-річчя письменника. З березня 2005 по вересень 2009 років він працював у штаті цієї редакції — спеціальним кореспондентом при головному редакторові газети. За успіхи в журналістиці нагороджений Почесною грамотою Державного комітету телебачення і радіомовлення України (2005). Того ж таки року письменник став лауреатом муніципальної програми «211 одеситів — до 211-річчя Одеси».

Указом Президента України від 20 січня 2006 року Богданові Сушинському, як відомому публіцисту, присвоєне почесне звання «Заслужений журналіст України».

Нариси про творчість Б. Сушинського та інтерв'ю з ним з'являлися в таких популярних виданнях, як «Президентський вісник», «Парламентський вісник», «Віче», «Українська газета» (всі — Київ), «Калифорнийский вестник» та «Одесскій вестникъ» (обидва – Сан-Франциско, США), журналі «Казаки» (Москва), в газетах «Порто-франко», «Прес-кур'єр» (Одеса) та в багатьох інших. Йому присвячено дві монографії: кандидата філологічних наук Петра Сороки (Тернопіль) «Богдан Сушинський: літературний портрет» та письменника Олега Дряміна (Одеса) «Творческий мир Богдана Сушинского», а також понад сто рецензій, літературознавчих розвідок, відгуків на його твори у різних виданнях України, США, Росії, Латвії, Угорщини та інших країн.

У 1970 році, під час служби у війську, в Білорусії, за участь у маневрах «Двина», Богдан Сушинський нагороджений ювілейною медаллю «За воїнську доблесть» (1970). За успіхи на ниві журналістики його відзначено урядовою нагородою СРСР «За трудову відзнаку» (Указ Президії Верховної Ради СРСР від 19 березня 1981 р.), він має також медаль «Ветеран праці СРСР» (1988). Крім того, Богдан Сушинський відзначений почесною відзнакою одеського міського голови «За заслуги перед містом»,

а також почесними грамотами й почесними відзнаками голови Одеської облради та голови облдержадміністрації.

За заслуги в розвитку літератури, історії та культури, козацького й лицарського руху в Україні його нагороджено також низкою інших урядових, патріарших, лицарських і козацьких нагород.

У місті Кодимі, що на Одещині, де розташований творчий офіс Богдана Сушинського, йому відведена музейна кімната в місцевому історико-краєзнавчому музеї, а рішенням міськради він визнаний почесним громадянином м. Кодими. Музейні експозиції, присвячені творчості Б. Сушинського, розгорнуто також у Новобузькому районному історико-краєзнавчому музеї та в бібліотечній філії села Шевченкового, того самого села Новобузького району на Миколаївщині, яке було колись центральною садибою радгоспу «Червона Баштанка», де Богдан Сушинський розпочинав свою трудову діяльність і де він був активним читачем названої бібліотеки, над якою тепер узяв шефство.

У вересні 2011 року, рішенням міськради м.Самбора, Богдана Сушинського було відзначено медаллю міської мерії «За внесок у розбудову міста Самбора», беручи до уваги його внесок у культурне та наукове життя міста і країни. В Одеському облдержархіві, Одеському літературному музеї, в Одеській національній науковій бібліотеці, в Одеській обласній бібліотеці для дітей, в бібліотечній філії № 42 Одеської міської бібліотечної системи для дорослих; у Самбірській районній бібліотеці на Львівщині; в Котовській та в Кодимській районних бібліотеках на Одещині; в Новобузькій районній бібліотеці на Миколаївщині; в Чечельницькій районній бібліотеці на Вінничині та в ряді інших бібліотек відкрито іменні фонди письменника, академіка Богдана Сушинського.

Біографічні нариси про Богдана Сушинського занесені до рейтингових книг «Золота книга: Золотий фонд нації», «Україна-Європа-Світ», з дублем англійською мовою, «Мистецький Олімп» (всі — 2011 року), із врученням йому диплома та пам'ятної медалі. Ці книги потрапили до Національної парламентської бібліотеки України, а також до багатьох бібліотек світу. За підсумка-

ми державного культурницького проекту «Золотий фонд нації» Богдан Сушинський, серед небагатьох номінантів, відзначений найвищою нагородою проекту — статуеткою «Золота Муза».

У квітні 2012 року ім'я Б. І. Сушинського, з викладом його життєвого і творчого шляху, занесене до всеукраїнської рейтингової книги «Національні лідери України», що засвідчено відповідним дипломом. У квітні 2013 року письменник став першим лауреатом Міжнародної премії імені короля Данила Галицького, що засвідчує диплом та лауреатський знак «Золота корона». У Новобузькій центральній районній бібліотеці, що на Миколаївщині, відкрилася велика постійно діюча виставка творів Богдана Сушинського. А в серпні цього ж таки року, рішенням експертної комісії Міжнародної громадської організації «Грандів, рейтингів і номінацій», Б. Сушинському присвоєне почесне звання і медаль «Заслужений громаданин України», якою нагороджуються наші співвітчизники, чий внесок у благополуччя країни не менш великий і значущий, ніж заслуги великих попередників.

У 2015 році, рішенням Ученої ради Університету «Львівський Ставропігіон», Богдану Сушинському було присвоєне наукове звання доцента по кафедрі українознавства. Того ж року його обрано головою Ученої ради Музею Львівської Ставропігії, заснованого з його ініціати в якості громадської організації. А в березні 2016 — присвоєне звання професора Університету «Львівський Ставропігіон» по кафедрі українознавства. В квітні 2016 року, рішенням Президії Ради Національної спілки письменників України, «за особисті досягнення в літературній творчості, вагомий внесок у відродження духовності та культури українського народу», Богдана Сушинського нагороджено медаллю НСПУ «Почесна відзнака».

Пише українською та російською мовами. Публіцистику друкує під псевдонімами Б. Іваницький (його офіційний, документально засвідчений журналістський псевдонім), Б. Степовий, Б. Степовик, С. Богданов.

НЕВТОМЛЕННЕ ПЕРО БОГДАНА СУШИНСЬКОГО

Навряд чи знайдеться дослідник літератури, який би заприсягся, що прочитав усі, без винятку, книжки Богдана Сушинського: адже їх більше, ніж років, що минули від дня народження нині вже сімдесятилітнього письменника...

Такий творчий ужинок — рідкісний. І свідчить він про те, що Б. Сушинський, виявляючи дивовижне працелюбство, невтомно і цілеспрямовано протягом ось уже понад чотирьох десятиліть потверджує власне письменницьке реноме. Робить це дуже просто – пише... Пише всупереч несприятливій атмосфері у книговиданні, незважаючи на очевидне підупадання інтересу до літератури, наперекір песимістичним прогнозам щодо майбутньої долі красного письменства.

Письменник робить справу, якій присвятив своє життя. Літературно-творча праця для Б. Сушинського, кажучи словами Григорія Сковороди, — «сродна праця», тобто суголосна його душі, його покликанню.

Однією із найвиразніших прикмет творчості Б. Сушинського є її жанрове розмаїття: доробок письменника складають новели, повісті, романи, рецензії, публіцистичні статті, історичні нариси, літературознавча монографія, поетичні збірки.

Дебютував Б. Сушинський як новеліст, і найбільш плідно працював протягом 70-х років минулого століття саме в жанрі новели, написавши кілька десятків творів цього жанру. Тоді ж таки, в 70-ті, письменник звернувся до жанру повісті («Тепле каміння», «Літо житніх дощів»), освоєння якого успішно продовжив у наступному десятилітті («Танець степового коня», «Із розвідки не повернувся», «За лінією життя», «Зоряний берег»). 80-ті роки — пора його дебюту і плідної праці в жанрі роману.

Як не можна назвати Б. Сушинського «письменником одного жанру», так само не можна назвати його і «письменником однієї теми». Розмаїття світу — сучасного і минулого, близького й далекого, земного і космічного, очевидного і неймовірного — приваблює прозаїка, обумовлює постійне розширення тематичних обріїв його творчості, служить невичерпним джерелом несхожості зображуваних ситуацій і характерів.

Осягнення сучасного йому світу було визначальним у період становлення Сушинського-прозаїка. Написані у той час новели, три повісті, п'ять романів засвідчили настійність і постійність творчого пошуку молодого автора, який — і це вельми прикметно! — притаманною йому цілеспрямованістю, наполегливістю, спрагою пізнання «наділяв» фактично всіх, без винятку, головних персонажів своїх творів.

На межі 80–90-х років у прозу Б. Сушинського владно увійшла історія. Звернення до історичної тематики було продиктоване полемічними намірами автора. В інтерв'ю напередодні письменницького з'їзду, якому судилося стати першим незалежним форумом літераторів України, Б. Сушинський зазначив: «Маніакальне прагнення певних сил будь-що розчленувати Південь України, нав'язування південним українцям ідеї новоросійської уособленості та винятковості змусили мене звернутися до досить занедбаного, не опрацьованого в літературі історичного матеріалу. Роман «Гяур» простежує історію нашого краю від літописної києво-руської землі на Дунаї, так званого Острова Русів, до зародження на території сучасної Одещини ще задовго до Січі перших козацьких загонів. У ньому художньо розвивається одна з версій долі «невідомо куди зниклого», як вважає більшість учених, племені уличів, і відтворюються походи козаків під корогвами Предслава Лянцкоронського та Остафія Шашкевича на Білгород і Очаків».

Про успішне освоєння Б. Сушинським історичної тематики свідчить той факт, що вже у 1993 році письменник став лауреатом міжнародної літературної премії імені Олександра Дюма, котра присуджується представникові будь-якої країни за кращий

історико-пригодницький роман, у якому висвітлюються історичні зв'язки з іншими народами.

Цієї премії Б. Сушинський удостоєний за роман «Степові лицарі кардинала» — твір про участь козаків під проводом Богдана Хмельницького та Івана Сірка у Тридцятилітній війні на боці Франції. Невдовзі творчий задум автора зазнав трансформації: назва «Степові лицарі кардинала» і повинна була стати назвою циклу романів, який складався би з кількох творів, з яких уже опубліковано чотири: «На вістрі меча», «Французький похід», «Вогнища Фламандії», «Шлях воїна».

Осягнення минувшини стало магістральним напрямом дослідницьких і творчих пошуків Б. Сушинського на межі XX–XXI століть. «Ми загалом не знаємо своєї історії, — наголосив письменник на світанку нашої Незалежності, — а без цього які ми можемо бути патріоти? Без знання історії, без ототожнення себе зі своїми предками, конкретними історичними постатями та без усвідомлення гордості за їхні діяння, за минуле свого народу будувати державу важко.

Нас же виховували безбатченками, людьми без історичної пам'яті, ми були недержавною нацією. <...> Саме на цьому й розігрують свою мічену карту вороги нашої державності. Для них українці — малороси. Що ж, багато є і таких. А для того, щоб стали вони українцями, нам треба відновлювати історичну пам'ять. І це – тільки одне із завдань нашої інтелігенції по відродженню нації, її культури, історії і, передусім, державотворчого начала».

Дуже своєчасним виявилось видання у 1998-му книги Б. Сушинського «Козацькі вожді України: історія України в образах її вождів та полководців XV–XIX століть». На думку автора, «ні через хроніки-літописи, ні через докладні історичні дослідження та посібники, ні через описи битв і давніх подій не сприймається історія народу так виразно й образно, як через історичні постаті». З цього й виходив письменник, задумавши створити історичні есеї про 205 військових діячів України. Пізнавальне значення книги незаперечне. Вона постала як результат активної і тривалої пошукової роботи автора, в процесі якої йому посприяло

знання польської мови, адже саме в Польщі зосереджено чимало архівних матеріалів козацької доби. За цю працю Б. Сушинський першим удостоєний Міжнародної літературної премії Українського козацтва «Лицарське перо».

Книга «Козацькі вожді України» започаткувала цілу низку видань, яку становлять нині дослідження-есеї Б. Сушинського «Лицарі Приморського степу: історія Чорноморського козацтва XVIII–XX століть», «Українське Чорноморське Подунай-Гуляйпільське козацтво», «Історія Чорноморсько-Дністровського та Всеукраїнського реєстрового козацтва». Осібне місце у цьому ряду належить книзі «Козацька Україна: "Хмельниччина"» (2004).

«Це, — читаємо в анотації, — перша праця, в якій всеосяжно і правдиво — відкидаючи будь-яку класову, національну, релігійну чи політичну заангажованість — відтворено особистість самого Хмельницького; проаналізовано й розкрито «Хмельниччину» не лише як певний період, пов'язаний із Визвольною війною (1648–1654) та діяльністю Б. З. Хмельницького, але й як певне явище як прояв національної психології, національного характеру, отієї української бездержавницько-політичної традиції, грозове відлуння якої сягає наших днів».

Ця анотація напрочуд точно відбиває авторську концепцію постаті Богдана Хмельницького і подій «Хмельниччини» — концепцію, яку письменник уперше оприлюднив 1996 року, видрукувавши у кіровоградському журналі «Вежа» есей «Богдан Хмельницький — гнів і велич України». Публікація есея спричинила гостру дискусію, у якій взяли участь науковці, а також письменник П. Загребельний — автор роману «Я, Богдан», але, незважаючи на це, Б. Сушинський виявив гідну поваги послідовність у відстоюванні своєї позиції. У книзі «Козацька Україна: "Хмельниччина"» авторська концепція означеної доби вітчизняної історії і постаті її провідника набула, завдяки неупередженому прочитанню документальних джерел, більш детального і переконливого обґрунтування і ще більш виразного полемічного спрямування.

Полемічність притаманна також і романам-есеям Б. Сушинського «Гетьман Мазепа: повернення до Батурина» та «Гетьман Виговський: погляд з XXI століття». У різножанрових публікаціях і виданнях, присвячених минувшині, письменник веде полеміку з попередниками і сучасниками не заради самої полеміки, а заради історичної правди, яка — і лише вона одна! — може служити дороговказом у завтрашній день.

Я свідомо зосередив увагу на тій складовій частині творчого доробку Б. Сушинського, яка пов'язана з осягненням минулого і яка засвідчує вагомий внесок письменника у збереження історичної пам'яті народу.

Виокремлення творів про минувшину відбулось у даному випадку ще й тому, що особисто для мене прочитання усіх, без винятку, книг письменника — справа майбутнього. Сподіваюсь — найближчого, бо твердо переконаний у тому, що невтомленне перо Богдана Сушинського заслуговує на увагу таких самих невтомленних читачів і дослідників.

Василь ПОЛТАВЧУК

ВАЖЛИВІ ПОДІЇ В ЖИТТІ І ТВОРЧОСТІ Б. І. СУШИНСЬКОГО

***1946,* 10 квітня** — народився у м. Самборі Львівської обл.

***1952,* вересень — *1955,* лютий** — навчався у середній школі № 1 м. Борислава, Львівської обл.

***1955,* весна** — родина переїхала до села Трояни, Новобузького району, Миколаївської обл.

1955–1956 — навчався в Троянській початковій школі.

1956–1962 — навчався у Новополтавській середній школі Новобузького району на Миколаївщині.

1962 — опубліковано перші вірші в районній газеті «Вперед» (м. Новий Буг, Миколаївської обл.).

1962–1964 — працював будівельником будівельної бригади радгоспу «Червона Баштанка» Новобузького району, Миколаївської обл.

1964–1969 — роки навчання на філологічному факультеті Одеського державного університету імені І. І. Мечникова, якого закінчив із відзнакою.

1967 — опублікував першу рецензію у збірнику Одеської обласної організації Спілки письменників України «Горизонт» — «У пошуках жар-птиці», на збірку віршів поета Володимира Гетьмана «Жар-птиця».

1968 — опублікував у збірнику Одеської обласної організації Спілки письменників України «Горизонт» свою першу новелу «Кладка», якою дебютував як прозаїк.

***1968,* квітень** — учасник Республіканської наради молодих літераторів у Києві.

• **жовтень** — журналістський дебют на шпальтах обласної молодіжної газети «Комсомольська іскра» (Одеса).

• **1 листопада** — позаштатний кореспондент редакції газети «Комсомольська іскра».

• опублікував першу новелу — «Книжка Кирила Романюка» у республіканському журналі «Жовтень» (Львів), № 7.

***1969*, 1 січня** — зарахований літпрацівником (кореспондентом) до штату редакції газети «Комсомольська іскра».

• новелу «Дорогою» опубліковано в республіканському альманасі молодих літераторів «Вітрила–69» (Київ).

1969–1970 — служив у війську, в Білоруському військовому окрузі (м. Осиповичі, Могилівської обл., Бєларусь). Рядовим. Як випускникові вишу, котрий закінчив курси офіцерів запасу, йому присвоєне звання молодшого лейтенанта запасу.

***1970*, квітень** — за участь у військових навчаннях «Двина» нагороджений урядовою нагородою — ювілейною медаллю «За воїнську доблесть».

1970*, листопад — *1973 — літпрацівник, кореспондент, завідувач відділу культури «Комсомольської іскри».

***1971*, квітень** — учасник Республіканської наради молодих літераторів у Києві.

• **жовтень** — вступив до Спілки журналістів СРСР (наразі — член Національної спілки журналістів України).

• за рукопис повісті «Літо житніх дощів», зданий у виробництво, здобув ІІІ премію на закритому республіканському конкурсі видавництва «Молодь» за кращий твір про молодого сучасника.

1972 — у видавництві «Маяк» (Одеса) вийшла друком перша прозова книжка «Кладка».

• за книжку «Кладка» та низку літературних публікацій у періодиці удостоєний обласної літературної премії імені Едуарда Багрицького.

***1973*, жовтень** — прийнятий до Спілки письменників СРСР (наразі — член Національної спілки письменників України).

1973–1975 — завідувач відділу пропаганди та культурно-масової роботи Одеського обкому комсомолу.

1973–1986 — голова Одеської обласної ради творчої молоді при обкомі комсомолу та Одеській обласній організації Спілки письменників України.

1974 — став лауреатом щорічного конкурсу під девізом «Червона хустина» на кращу новелу року газети «Літературна Україна» (Київ) — повість «Юранів хутір», яка увійшла до книжки «Тепле каміння».

• побачила світ книжка «Тепле каміння».

***1975,* березень** — учасник VI Всесоюзної наради молодих літераторів у Москві. Такі наради були надзвичайно престижними і проводилися раз на п'ять років. «Учасник Всесоюзної наради» — це ставало своєрідним творчим званням літератора.

1975–1987 — заступник редактора газети «Комсомольська іскра».

1976 — побачила світ книжка «Літо житніх дощів».

1977 — у Москві вийшла друком книжка «Лето хлебных дождей» (у перекладі рос. мовою).

• учасник наради молодих авторів видавництва «Молодая гвардия» (Москва).

1979 — за роман «Морава» (журнальний варіант), у перекладі Марини Єсеніної, онуки Сергія Єсеніна, автору присуджено «Премію року» журналу «Молодая гвардия» (Москва).

1981 — за журналістську та письменницьку діяльність Указом Президії Верховної Ради СРСР від 19 березня 1981 р. нагороджений урядовою нагородою — медаллю «За трудову відзнаку».

• лауреат республіканської премії імені Миколи Трублаїні за повість «Танець степового коня» та інші твори для дітей.

1983 — за роман «Білий кінь у сивій долині» (журнальний варіант) письменникові присуджено «Премію року» журналу «Дніпро» (Київ).

1983–1991 — згідно з наказом Держкіно України, Б. Сушинський був призначений і працював на громадських засадах членом художньої ради Одеської кіностудії.

1984 — вийшли друком: «Літо хлібних дощів» у перекладі на латиську мову та роман «Морава».

• премія року журналу «Барвінок» (Київ) за краще оповідання для дітей «Врятований острів».

1987–1989 — депутат Одеської міської ради, очолював депутатську комісію з питань культури.

***1987,* вересень — *1990,* вересень** — заступник голови правління Одеської обласної організації Спілки письменників України.

1988 — від імені Президії Верховної Ради СРСР нагороджений урядовою нагородою — медаллю «Ветеран праці».

• лауреат премії імені проф. Віктора Аверіна за публіцистичний цикл статей з проблем екології «Перед судом нащадків» (журнал «Прапор», Харків).

***1990,* вересень — *2002,* вересень** — голова правління Одеської обласної організації Національної спілки письменників України.

1991–2001 — на I–III з'їздах письменників України Б. Сушинського обирали членом Ради та членом Президії Ради Національної спілки письменників України.

1993 — лауреат Міжнародної літературної премії ім. О Дюма за книгу «Степові лицарі кардинала».

1993–1996 — заступник голови Літературного фонду СПУ; водночас — президент Одеського центру по роботі з письменниками діаспори на базі Одеського республіканського Будинку творчості письменників.

***1995,* листопад** — обраний дійсним членом (академіком), а також — президентом Південноукраїнського центру Міжнародної академії наук, освіти, індустрії та мистецтв (при ЮНЕСКО, США).

***1996,* січень** — з ініціативи Б. Сушинського Одеська обласна організація СПУ, спільно з обласною держадміністрацією, заснували конкурс молодих літераторів «Південна ліра» та однойменний альманах.

• **січень** — член Національної та обласної рад Конгресу української інтелігенції.

1996–2003 — головний редактор альманаху Одеської обласної організації Спілки письменників України «Південна ліра».

***1998,* 14 вересня** — лауреат конкурсної програми Одеського обласного управління культури облдержадміністрації «Золоті майстри Одеси» в номінації «Майстри слова».

• **21 вересня** — лауреат міжнародної літературної премії Українського козацтва «Лицарське перо» за книгу історико-літера-

турних есеїв «Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів і полководців XV–XIX століть». Повідомлення про це опубліковане в газеті «Літературна Україна» від 21 вересня 1998 року.

• побачили світ книги: «Козацькі вожді України» (однотомник), «Три дня в Париже с любимой женщиной» (у двох кн).

• став одним із засновників Чорноморсько-Дністровського коша (полку) Українського козацтва (з центром в Овідіополі), його похідним отаманом.

• член опікунської ради Одеської обласної універсальної наукової бібліотеки імені Михайла Грушевського.

***1999*, 23 жовтня** — в заповіднику «Гетьманська столиця» (м. Батурин) з ініціативи Б. Сушинського засновано Алею гетьманів.

• **жовтень** — Б. Сушинський, з власної ініціативи та за підтримки Академії наук України, здійснив перенесення з румунського м. Галаца до Батурина символічного праху гетьмана І. Мазепи. Ця акція мала великий громадський резонанс.

• **жовтень** — у Батурині, під час урочистостей з нагоди перенесення Б. Сушинським з Румунії праху І. С. Мазепи, наказом гетьмана Українського козацтва йому було присвоєне звання полковника Українського козацтва.

• **9 грудня** — наказом № 9 Гетьмана Українського козацтва Івана Біласа, полковника Українського козацтва Богдана Сушинського призначено Наказним отаманом Українського козацтва з питань ідеології та відродження національно-культурних історичних традицій.

• вийшла монографія науковця, кандидата філологічних наук Петра Сороки «Богдан Сушинський: літературний портрет» (Тернопіль).

• вийшла монографія письменника Олега Дряміна «Творческий мир Богдана Сушинского» (Одеса).

• з ініціативи Б. Сушинського в Одесі споруджено пам'ятник отаману Чорноморського козацтва, одному з засновників Кубанського козацтва Антонові Головатому.

• заступник крайового отамана Українського Чорноморського козацтва з питань ідеології.

• лауреат міжнародної літературної премії імені Івана Мазепи за книгу «Козацькі вожді України» та за пропаганду історії козацтва.

• став одним із засновників першого в Україні міжнародного лицарського Ордену архістратига Михаїла (зі штаб-квартирою в м. Чернівцях), членом його магістрату і капітулу.

• упорядник антології-довідника Одеської письменницької організації Національної спілки письменників України «Письменники Одещини: на межі тисячоліть», який став посібником для вивчення літератури рідного краю на Одещині.

***1999*, 27 вересня —** 2002**, вересень** — пріор одеський (керівник Одеської обласної організації), а також заступник Великого пріора Причорноморського (пріорство Півдня України) Ордену архістратига Михаїла.

***2000*, травень** — наказом Верховного отамана Азово-Чорноморського козацького війська письменникові було присвоєне козацько-військове звання генерал-хорунжого (генерал-майора).

• **вересень** — Велика рада Українського Чорноморського Подунай-Гуляйпільського козацтва обрала Богдана Сушинського своїм Головним отаманом.

• **грудень** — рішенням Великої ради Українського Чорноморського Подунай-Гуляйпільського козацтва за видатні заслуги у вивченні й пропаганді історії козацтва та в розвитку сучасного Українського козацтва Богданові Сушинському присвоєне звання генерал-отамана (генерал-полковника) Українського козацтва.

• дотепер на Іванофранківщині діє обласний «Благодійний фонд імені академіка Богдана Сушинського», який опікується виданням книг Б. Сушинського, пропагандою його творчості та благодійним розповсюдженням його книжок.

• засновник і почесний кошовий отаман Чорноморської Січі (в Одесі).

• лауреат Всеукраїнської літературної премії імені Макара Посмітного за твори про сучасне село.

• нагороджений лицарським орденом Архістратига Михаїла, трьома ступенями ордена «Лицарської доблесті», орденом «Хрест заслуги» II ступеня.

• понад 200 примірників своїх книжок Б. Сушинський подарував дитячим бібліотекам Одеси (з повідомлень у пресі).

***2001*, січень** — генерал-отаман Українського козацтва Богдан Сушинський призначений начальником провідного відділу Центру стратегічних досліджень розвитку Українського козацтва (Донецьк).

• **червень** — в м. Ароні (Італія) на з'їзді світового лицарства від- булася презентація книги Б. Сушинського «Всесвітня історія лицарства. Орден Архістратига Михаїла», за яку та за розвиток лицарського руху Європи його нагороджено італійською церковно-лицарською медаллю «Святого Амброзія» та орденом «Хрест дружби» германського лицарського Ордену святого Костянтина.

• **листопад** — під час офіційного візиту делегації українських віруючих (Великої Прощі) до Ватикану (у відповідь на візит Папи Римського до України) Папі Іоаннові Павлу II від імені України було офіційно вручено книгу Б. Сушинського «Всесвітня історія лицарства. Орден Архістратига Михаїла».

• з власної ініціативи упорядкував, відредагував та видав з власною вступною статтею перший у Незалежній Україні том вибраних творів класика українського гумору Степана Олійника «Олійник С. Вибрані твори».

• став одним із засновників Всеукраїнського аристократичного лицарського Ордену Георгія Милосердного та автором його статуту.

• став першим віце-предводителем Всеустановчої спілки аристократів зі штаб-квартирою в Одесі.

***2002*, січень** — на Раді отаманів Південного регіону України Богдана Сушинського обрано Верховним отаманом Південного регіону. Рішенням Ради йому присвоєне звання генерала Українського козацтва (генерала армії).

• **березень** — став ініціатором створення Чорноморсько-Дністровського козацтва; обраний його Верховним отаманом.

• **квітень** — обраний віце-президентом Української асоціації письменників (Всеукраїнської письменницької організації) та призначений головою Південного регіону цієї організації.

• **квітень** — став членом Міжнародної організації письменників — баталістів-мариністів.

• **26 червня** — на пленумі Національної спілки письменників України обраний членом президії Ради спілки.

• **31 серпня** — в Одесі, на Великій Установчій раді Всеукраїнського реєстрового козацтва (дванадцяти козацтв Південного регіону), Богдана Сушинського обрано Верховним отаманом, а також, враховуючи його чималий внесок у розвиток козацтва, йому присвоєне (підтверджене) звання генерала козацтва (генерала армії).

• **вересень** — став ініціатором створення творчої громадської письменницької організації «Аркадійський літературний клуб» (зі штаб-квартирою в Одесі) й обраний президентом цього клубу. Представництва клубу нині діють у кількох районах Одещини, а члени клубу живуть і працюють у декількох областях України та поза її кордонами.

• **листопад** — обраний дійсним членом (академіком) Академії інтегративної медицини (Україна–Італія) в галузі психології людини.

• лауреат Аркадійської літературної премії, яку заснували Українська асоціація письменників (Київ) та Аркадійський літературний клуб (Одеса), за романи-есеї «Гетьман Мазепа: повернення до Батурина» і «Гетьман Виговський: погляд з XXI століття».

• лауреат Всеукраїнської премії «Гілка золотого каштана» за роман «Три дні в Парижі з коханою жінкою», який визнано кращим романом останніх років про сучасність.

• обраний дійсним членом (академіком) Міжнародної академії біонатуропатії та інформаціології (Чехія).

• рішенням своєї Ради міжнародних досліджень, Американський біографічний інститут нагородив Б. Сушинського іменною Золотою Американською Медаллю Честі. Його також обрано радником Ради міжнародних досліджень цього інституту.

***2003*, січень** — призначений членом редакційної колегії обласної газети «Одеські вісті»=«Одесские известия».

• **лютий** — рішенням правління творчої громадської організації «Аркадійський літературний клуб» призначений головним редактором альманаху «Аркадійський клуб».

• **лютий** — обраний головою Південного (на 4 області та Автономну Республіку Крим) регіонального відділення Української асоціації письменників.

• **квітень** — рішенням Великої Ради Чорноморсько-Дністровського козацтва Богдана Сушинського як засновника цього козацтва обрано довічним почесним Верховним отаманом.

• **грудень** — наказом Верховного отамана Козацького Війська Запорозького України, за внесок у розвиток та ідеологію Українського козацтва, нагороджений орденом Козацької слави (третього ступеня) цього війська.

• за підсумками всеукраїнського рейтингового опитування «Книга року», проведеного центром рейтингових досліджень «Еліт-профі» та журналом «Книжник-ревю», книжка Богдана Сушинського «Історія українського лицарства» увійшла до десятки найкращих історичних видань року.

• лауреат Всеукраїнської літературної премії імені Івана Буніна за роман «Хрещений батько Криму» і збірку поезій «Чорний гонець».

• рішенням Правління філії Всесвітнього клубу одеситів у Сан-Франциско Богданові Сушинському присуджено звання «Одесит року — 2003».

***2004*, січень** — відзначений премією «Золоте перо» газети «Одеські вісті» за нарис про письменника І. Гайдаєнка.

• **вересень** — з ініціативи Б. Сушинського започатковано та оголошено обласний літературний конкурс «Аркадійська осінь», який проводить Аркадійський літературний клуб спільно з газетою «Думська площа».

• Національна спілка письменників України нагородила «Медаллю Степана Олійника. За благодійність». Цією медаллю відзначено великий внесок Б. Сушинського у пропаганду творчості

С. Олійника, організацію всеукраїнських Олійниківських днів, благодійне шефство над школами та бібліотеками Одещини.

• побачили світ книги: «Козацькі вожді України» (у двох т.) та ін.

***2005*, березень — *2009*, вересень** — працює спеціальним кореспондентом при головному редакторові обласної газети «Одеські вісті»=«Одесские известия».

• **травень** — заснував Карбівську Січ (у селі Новокарбівка Любашівського району на Одещині), на козацькій раді якої був обраний почесним Верховним отаманом.

• **травень** — на Великій раді Козацтва Нової України генерал козацтва Б. Сушинський обраний Верховним отаманом Південного регіону цього козацтва, з підтвердженням йому козацько-військового звання генерала козацтва (генерала армії).

• **червень** — за досягнення в журналістиці нагороджений Почесною Грамотою Державного комітету телебачення і радіомовлення України. Грамоту було вручено під час Всеукраїнського семінару журналістів «Журналістське віче» на Чернечій горі у Каневі.

• **24 вересня** — з ініціативи Б. Сушинського та за організаційної підтримки Республіканської партії України в Одесі, на Дерібасівській та на Приморському бульварі, вперше відбулося багатолюдне святкування річниці (590-річчя) Одеси та проголошено про підготовку до 600-річчя міста.

• **вересень** — Б. Сушинський як письменник визнаний лауреатом Одеської муніципальної програми «211 одеситів — до 211-річчя Одеси».

• **вересень** — з'являється книжка «Одеса: історія, написана століттями», в якій автор відстоює думку про те, що Одесі не 211, а 590 років, за першою літописною згадкою про це місто в 1415 році.

• **грудень** — за багатогранну діяльність у галузі національної духовної культури Б. Сушинського нагороджено Почесною відзнакою голови Одеської облдержадміністрації.

• головний редактор, упорядник і автор вступних статей до циклу творів самодіяльних авторів-гумористів, учасників обласного конкурсу імені Степана Олійника «На ярмарку сміху».

• лауреат Всеукраїнської літературної премії імені Степана Олійника за літературознавчу книгу «Степан Олійник: поет на тлі епохи».

• нагороджений «Золотим хрестом козацької слави» Азово-Чорноморського козацького війська.

• нагороджений Почесною відзнакою Чорноморського козацького з'єднання.

• призначений членом редколегії міжнародного (на країни СНД) журналу «Казаки» (Москва). У журналі було опубліковано інтерв'ю з Б. Сушинським та представлено його читачам як провідного ідеолога козацького відродження.

***2006,* 20 січня** — Указом Президента України В. Ющенка за значний внесок у розвиток національної духовної культури та вагомі досягнення в публіцистиці Богданові Сушинському присвоєне почесне звання «Заслужений журналіст України».

• **6 березня** — рішенням Вченої ради Університету «Львівський Ставропігіон» (м. Львів) за вагомі досягнення на науковій та письменницькій нивах академікові Богдану Сушинському присвоєне звання «Почесний професор Університету "Львівський Ставропігіон"».

• **10 квітня** — обраний Почесним членом Одеської обласної Ради миру.

• **11 квітня** — за вагомі досягнення в галузі журналістики і літератури Б.Сушинського нагороджено Почесною грамотою Одеської обласної держадміністрації.

• **20 квітня** — за внесок у літературу та журналістику нагороджений Почесною відзнакою одеського міського голови «За заслуги перед містом».

• **квітень** — за багатогранну діяльність у галузі національної культури і досягнення в журналістиці Б. Сушинського нагороджено Почесною відзнакою голови Одеської обласної ради.

• **26 травня** — у львівському Будинку вчених, під час II Всеукраїнських Ставропігійських читань, відбулася інавгурація Б. Сушинського як почесного професора Університету «Львівський Ставропігіон». Під час Установчих зборів засновників Львівського Ставропігійського братства, яке відроджувалося з ініціа-

тиви Б. Сушинського, його одностайно було обрано президентом братства. З часом він попросив увільнити його від цих обов'язків у зв'язку з завантаженістю та проживанням в Одесі, а не у Львові, і його було обрано почесним президентом цього братства.

• **23 червня** — став одним із засновників Міжнародної ліги лицарських орденів, установчий з'їзд якої відбувався у Кіровограді.

• **24 червня** — нагороджений міжнародним лицарським орденом «Хрест Королеви Анни» II ступеня, заснованим Асоціацією об'єднаних Капетингів (нащадків королеви Анни, Франція, доньки князя Ярослава Мудрого) та міжнародним Суверенним Лицарським орденом святого Архістратига Михаїла. Цієї відзнаки він удостоєний за внесок у розвиток світового лицарства і, зокрема, за його книги: «Всесвітня історія лицарства», «Історія українського лицарства» та ін.

• **листопад** — призначений консультантом Одеського філіалу Інституту стратегічних досліджень при Президентові України.

***2007,* квітень** — лауреат Міжнародної літературної премії імені Олександра Фадєєва, із врученням йому Золотої медалі цієї премії (Москва), за епопею «Війна імперій».

• **жовтень** — обраний почесним головою Ученої ради Ставропігійського центру досліджень Університету «Львівський Ставропігіон».

• **26 листопада** — обраний головою Громадської ради Кодимського районного історико-краєзнавчого музею.

• **листопад** — рішенням Секретаріату Національної спілки журналістів України (НСЖУ) нагороджений Почесним знаком НСЖУ, найвищою відзнакою цієї спілки.

• **20 грудня** — член Ученої ради Одеської національної наукової бібліотеки імені М. Горького.

***2008,* 28 лютого** — рішенням Секретаріату Національної спілки журналістів України нагороджений Почесною відзнакою «Журналістська гідність».

• **березень** — в Кодимському історико-краєзнавчому музеї відкрито постійну експозицію, присвячену Б. Сушинському.

• **6 травня** — рішенням Ради отаманів ряду одеських крайових козацтв призначений головою журі Всеукраїнської козацької літературної премії «Лицарське перо».

***2009,* січень** — Указом Патріарха Київського і всієї України-Русі Філарета нагороджений орденом Святого рівноапостольного князя Володимира Великого.

• **3 серпня** — рішенням Експертної комісії Американського біографічного інституту ім'я Б. Сушинського занесене до Залу Слави цього інституту за визначні здобутки в галузі літератури та культури.

• **27 вересня** — рішенням Кодимської міськради Б. Сушинському присвоєне звання Почесного громадянина міста Кодими, Одеської обл. Диплом вручено під час відзначення Дня міста.

• **жовтень** — біографію Б. Сушинського опубліковано в рейтинговому виданні «Золота книга України : Золотий фонд нації» (Київ).

***2010,* 20 січня** — указом Патріарха Київського і всієї України-Русі Філарета Б. Сушинський нагороджений патріаршим орденом Св. Миколая Чудотворця.

• **січень** — біографію Б. Сушинського опубліковано в рейтинговому виданні «Золота книга : Золотий фонд нації» (Київ).

• **січень** — призначений членом редколегії та редакційної ради газети «Пульс Ставропігії» (Львів).

• **22 лютого** — Б. Сушинський став членом громадської організації «Інтелектуально-фаховий форум» (Львів), що засвідчено рішенням правління цієї організації.

• **квітень** — згідно з рішенням експертної комісії міжнародної програми «Мистецький олімп», біографію Б. Сушинського опубліковано в рейтинговій книзі «Мистецький Олімп» (Київ).

***2011,* січень** — призначений членом редколегії бюлетеня «Форум» громадської організації «Інтелектуально-фаховий форум» (Львів).

• **лютий** — біографію Б. Сушинського занесено до видання «Золота книга : Золотий фонд нації» (Київ) із врученням йому відповідного диплома та пам'ятної медалі.

• **лютий** — Експертною радою Американського біографічного інституту, за міжнародним рейтингом, Богдана Сушинського визнано Людиною світу 2010 року. Це було засвідчено спеціальною іменною нагрудною медаллю «The man of year 2010. Bogdan Sushynskiy» та нагрудним знаком.

• **березень** — біографію Б. Сушинського опубліковано в рейтинговій книзі «Україна–Європа–Світ», що видається українською та англійською мовами (Київ).

• **березень** — на підсумкових заходах програми «Золотий фонд нації» в Києві Б. Сушинський нагороджений найвищою відзнакою проекту — статуеткою «Золота муза».

• **квітень** — в Кодимському історико-краєзнавчому музеї відкрито велику експозицію, матеріали якої відтворюють життєвий і творчий шлях письменника.

• **квітень** — за висвітлення теми оборони Одеси під час Другої світової війни в пресі і в літературних творах Б. Сушинський відзначений Почесним знаком одеського міського голови «73 дні героїчної оборони Одеси».

• **квітень** — за заслуги в розвитку лицарського руху в Україні і за написання «Всесвітньої історії лицарства», Б. Сушинський нагороджений орденом Лицарської доблесті та честі 1-го ступеня лицарського Ордену святого Архістратига Михаїла.

• **квітень** — призначений членом редакційної ради журналу «Заповіт батьків» (Київ).

• **23 вересня** — рішенням міської ради Самбора, Львівської області, рідного міста Б. Сушинського, його відзначено офіційною медаллю «За внесок у розбудову міста Самбора», яку мер міста вручив йому на міській площі, під час офіційного зібрання з нагоди святкування 770-річчя міста.

***2012,* березень** — Богдан Сушинський став одним із засновників Галицького Ставропігійського козацтва імені гетьмана П.Сагайдачного (Львів), на установчих зборах якого був обраний почесним Верховним отаманом.

• **березень** — рішенням Козацької ради Галицького Ставропігійського козацтва імені гетьмана П. Сагайдачного (Львів),

Б. Сушинського першим відзначено найвищою відзнакою цього козацтва — орденом Гетьмана Сагайдачного.

• **квітень** — біографію Б. Сушинського опубліковано в рейтинговому виданні — книзі «Золота книга України : Золотий фонд нації» (Київ, вип. IV).

• **квітень** — у Новобузькому районному історико-краєзнавчому музеї (м. Новий Буг, Миколаївської обл.) відкрито постійну експозицію, присвячену життю і творчості Б. Сушинського. У цьому районі минали шкільні та юнацькі роки письменника.

• **травень** — під час великого збору Українського шляхетського товариства в Трускавці, Львівської області, Б. Сушинського, як людину, що належить до старовинного шляхетського, тобто до гербового (гербу «Сушинських») дворянського роду, прийнято до цього елітарного товариства.

• **травень** — у бібліотеці села Шевченкового, Новобузького району, Миколаївської області, активним читачем якої в шкільні та юнацькі літа був письменник, відкрито велику постійну експозицію його творів.

• **грудень** — наказом Великого магістра лицарського Ордену Христа Спасителя, Богдана Сушинського призначено командором (керівником) Одеського командорства ордену.

***2013,* квітень** — Богданові Сушинському присуджено Міжнародну премію імені короля Данила Галицького (Львів). Він став першим лауреатом цієї престижної премії, що засвідчено дипломом та лауреатським знаком «Золота корона».

• **квітень** — у Новобузькій, Миколаївської обл., центральній районній бібліотеці відкрилася велика постійно діюча виставка творів Богдана Сушинського.

• **серпень** — рішенням експертної комісії Міжнародної громадської організації «Грандів, рейтингів і номінацій» Б. Сушинському присуджене звання і медаль «Заслужений громадянин України».

2014 — цей рік став унікальним у творчій біографії Богдана Сушинського: впродовж нього вийшло друком 20 (!) книжок, тобто стільки, скільки у переважної більшості письменників світу не виходить упродовж усього життя.

***2015*, серпень, вересень** — у двох числах журналу іноземної літератури «Всесвіт» (Київ) опубліковано роман Б. Сушинського «Шабля, освячена Римом». Ця публікація сама стала винятком, оскільки досі журнал публікував твори тільки іноземних авторів у перекладах на українську мову.

• **серпень** — наказом Верховного отамана Галицького Ставропігійського козацтва (Львів) Богдана Сушинського, першого з-поміж козаків, нагороджено орденом гетьмана Івана Сулими за роман про І. Сулиму «Шабля, освячена Римом».

• **15 жовтня** — рішенням ученої ради Університету «Львівський Ставропігіон» Б. Сушинському присвоєне вчене звання доцента по кафедрі українознавства цього університету.

• **28 листопада** — Б. Сушинський обраний головою Вченої ради музею «Львівський Ставропігіон», створеного з його ініціативи у Львові як громадську організацію.

• **22 грудня** — наказом гетьмана Українського козацтва, за значний внесок у розвиток козацтва і дослідження його історії, генерала козацтва Б. Сушинського нагороджено орденом Українського козацтва «Лицар України».

***2016*, 18 березня** — Указом Патріарха Київського і всієї Русі-України Філарета Б. Сушинського було відзначено патріаршим орденом Св. Кирила і Мефодія.

• **25 березня** — рішенням ученої ради Університету «Львівський Ставропігіон» Богдану Сушинському присвоєне звання професора університету по кафедрі українознавства, що засвідчено «Атестатом професора».

• **25 березня** — наказом Верховного отамана Галицького Ставропігійського козацтва Я. Кміта Богдана Сушинського відзначено орденом Богдана Хмельницького першого ступеня.

• **10 квітня** — Універсалом першого заступника гетьмана Українського козацтва А. Петька Богдана Сушинського відзначено орденом Георгія Побідоносця.

• **10 квітня** — рішенням Президії Ради Національної спілки письменників України Богдана Сушинського було нагороджено медаллю «Почесна відзнака».

За даними на 1 червня 2016 року

КАТАЛОГ ВИДАНЬ

1972

VII-149836

1. **Кладка** : повість та новели. — Одеса : Маяк, 1972. — 156 с.

Герої новел та оповідань Богдана Сушинського — люди сьогодення, трудівники радянського села з чітко вирізьбленими характерами, власними оцінками життєвих явищ. Складні психологічні колізії їхніх взаємин, філософський підхід до буття, помислів, внутрішнього світу сучасника — ось те, що зумовлює проблематику творів молодого автора.

1974

VII-157824

2. **Тепле каміння** : повість та новели. — Одеса : Маяк, 1974. — 207 с.

Події повісті «Тепле каміння», яка становить основу другої книжки Богдана Сушинського, розгортаються у прикарпатському селі Беркутах і на Поділлі, куди згодом переїздять головні герої твору Роман Харват і Орест Копач. Між ними виникає гострий і незвичайний конфлікт, спровокований Степаном Гурилом, колишнім багатчиком, вороже налаштованим до нової влади. Орест дізнається, що нібито Харват є винуватцем загибелі його батька. Прагнучи помститися, юнак вчиняє замах на Харвата...

Про складні й драматичні життєві долі, становлення й формування характерів героїв, про вироблення морально-етичних критеріїв, що визначають поведінку людини в суспільстві, йдеться у цій повісті, присвяченій робітникам каменевидобувної шахти.

1976

VII-163685

3–5. **Літо житніх дощів** : повість та оповідання. — Київ : Молодь, 1976. — 207 с.

VII-170667

Лето хлебных дождей : рассказы и повести / пер. с укр. Инны Сергеевой. — Москва : Мол. гвардия, 1977. — 350 с. : ил. — (Молодые писатели).

Susinskis B. Rudzu lietus vasaza = Літо житніх дощів : повість / Bogdan Susinskis ; пер. на лат. В. Краучіса. — Riga : Liesma, 1984. — 144 p.

До книги українського прозаїка, учасника VI Всесоюзної наради молодих письменників Богдана Сушинського, увійшли оповідання про життя сучасного українського села та дві повісті.

Повість «Літо житніх дощів» розповідає про будівників великого каналу й зрошувальних споруд у степах між Дунаєм і Дністром. Герої книги — молодь, що прагне чесною працею залишити свій слід на землі, та розважливі й мудрі, чесні й віддані справі люди старшого поклоління.

Повість «Гнізда над прірвою» присвячена науковій експедиції в Антарктиді.

В обох повістях дія розгортається в наші дні.

«Літо житніх дощів» — перша книга письменника, перекладена іншими мовами.

1978

VII>1436

6. **Ріка опівночі** : оповідання, повість. — Одеса : Маяк, 1978. — 219 с.

До нової книжки молодого українського письменника входять повість «Земля для прийдешніх», у якій розповідається зокрема про наукову експедицію в Антарктиді в наші дні, та оповідання — «Ріка опівночі» й ін. Герої творів — представники радянського села, творчої інтелігенції з чітко вирізьбленими характерами, зі своїм баченням і розумінням світу.

1980

VII>8103

7. **Через міст над бистриною** : роман. — Київ : Молодь, 1980. — 311 с.

Головний персонаж роману — молодий інженер Леонід Авгура, який працює над проектом порту на чорноморському лимані. Талановита людина, але гордун і актор у житті, він хоче піднестися над «натовпом» і вважає, що все, що починається від серця, тільки заважає в цьому поступі. Але совість протестує і зрештою перемагає. Камерний, здавалося б, мотив оповіді переростає в актуальне соціологічне дослідження.

1981

VII>10862

8–9. **На тій землі за пагорбом** : роман. — Одеса : Маяк, 1981. — 255 с.

На той земле за холмом : повесть / пер. с укр. А. Карлина. — Москва : Мол. гвардия, 1983. — 128 с.

Центральний герой роману — молодий агроном, який проходить вузівську практику в рідному селі, й працюючи, спрямовує свої зусилля на утвердження нових методів господарювання. В романі порушено важливі морально-етичні проблеми.

«...Своєрідна стрункa манера оповіді, переконливість психології героїв притаманні творчості Богдана Сушинського. ...молодий прозаїк — художник перспективний, це доводить його вимогливе й суворе ставлення до життя. <...> Повість “На тій землі за пагорбом” — твір зрілий та життєствердний у найнадійнішому значенні цього слова». Саме ця передмова російського письменника В’ячеслава Шугаєва і є анотацією до російського видання книги.

1983

10. **Танець степового коня** : повість. — Київ : Веселка, 1983. — 140 с.

Повість українського радянського письменника — про школярів степового приморського села, про їхні пригоди й мрії, про любов до рідного краю, про спадкоємність професії батьків.

1984

VII>20580

11. **Морава** : роман. — Київ : Молодь, 1984. — 254 с.

У центрі роману сучасного українського письменника — життя рибальської родини на одному з острівців гирла Дунаю. Його герої – люди з чітко вирізьбленими характерами, власним баченням і розумінням навколишнього світу. Водночас у романі порушується низка морально-етичних проблем.

За журнальний варіант роману (в перекладі на російську мову) авторові присуджено першу премію журналу ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия» за 1979 рік.

1985

VII>25373

12. **Голос ріки безіменної** : роман. — Одеса : Маяк, 1985. — 198 с.

В основі нового роману українського письменника — доля інженера-конструктора Владислава Джури. Людина, творча доля якої спочатку не складалася, все-таки віднаходить у собі сили повернутися до активного творчого життя.

13–14. **Із розвідки не повернувся** : докум. повість. — Київ : Веселка, 1985. — 307 с.

VII>71308

Те саме. — 2-ге вид., допов. і переробл. — Одеса : Аркадія, 1999. — 172 с. : іл.

В основі повісті — події з життя Трохима Прушинського, юного розвідника партизанського загону, який під час Великої Вітчизняної війни діяв у катакомбах окупованої Одеси.

1986

VII>27809

15. **Білий кінь у сивій долині** : роман. — Київ : Рад. письменник, 1986. — 307 с.

Десь ген аж біля моря розкинулося вічно неспокійне південне місто. Живуть там люди, заклопотані своїми щоденними великими

й маленькими справами. І, либонь, не кожен, зустрівши випадково, впізнає в молодій вродливій жінці відомого доктора наук Ірину Матьяш, жінку складної долі, яка в тяжких випробуваннях виборює право не лише на виплекане зернятко пшениці нового сорту, а й право на особисте кохання та щастя.

Свого часу твір публікувався в журналі «Дніпро» і був прихильно зустрінутий читачами.

1988

16. **За лінією життя** : повісті. — Київ : Веселка, 1988. — 300 с.

Дві повісті українського радянського письменника про події Великої Вітчизняної війни — «За лінією життя» та «Обпалений світанок» — написані на документальному матеріалі. Бойові подвиги юного розвідника Анатолія Волченка, героїчна смерть підпільника Олександра Філатова — лише епізоди всенародної боротьби, але в них, наче в малій краплині, відображено безприкладну мужність радянських людей.

VII>38665

17. **У човні посеред Всесвіту** : роман. — Київ : Молодь, 1988. — 262 с.

Життєвий шлях Дмитра Морави, сина рибалки з малесенького острівця в гирлі Дунаю, склався так, що він стає космонавтом-дослідником, одним із тих, кому випадає започатковувати космічну медицину.

Герої роману — люди з чітко вирізьбленими характерами, зі своїм баченням і розумінням навколишнього світу. У творі порушуються важливі морально-етичні проблеми становлення особистості молодої людини в недалекому майбутньому.

1989

VII>51842

18. **Зоряний берег** : повість для серед. та ст. шк. віку. — Київ : Веселка, 1989. — 253 с. : іл.

Заповітна мрія привела головного героя повісті Марка Лотоша до загону космонавтів. Польоту до зірок передували роки навчання, тренування, знахідок та розчарувань, несподівані труднощі й перешкоди, яких не здолати людині слабкій. В чому ж ви-

токи людської сили? Вони — в любові до Батьківщини, до матері, до «зоряного берега» — краю, де народився; вони у друзях, які допомагають повірити в себе, допомагають вистояти в складних ситуаціях.

Передмову до книжки написав льотчик-космонавт Павло Попович.

VII>43297

19–20. **Последний из группы Беркута** : роман. — Одесса : Маяк, 1989. — 399 с.

Те саме. — Переизд. — Одесса : Обл. упр. по печати, 1992. — 408 с.

В основі гостросюжетного роману реальні події Великої Вітчизняної війни — подвиг гарнізону одного з дотів, що входили до складу Могилівсько-Ямпільського укріплення. Опинившись у глибокому тилу ворога, гарнізон продовжив боротьбу і через багато днів після того, як опір решти дотів було зломлено.

Читач стає свідком захоплюючого поєдинку одного з учнів Отто Скорцені, «професіонала війни» гауптштурмбанфюрера СС Віллі Штубера, і командира диверсійно-партизанської групи лейтенанта Андрія Громова, людини вольової, рішучої, з загостреним почуттям справедливості й воїнського обов'язку.

Надовго запам'ятаються контрастно, психологічно точно виписані бійці приреченого доту «Беркут» — сержант Крамарчук і медсестра Марія Кристич, люди непересічної долі — рядовий Готванюк і поручник польської армії Мазовецький...

1991

VII>50134

21–22. **Меч и посох** : роман. Кн. 1. — Одесса : Теаком, 1991. — 96 с.

Те саме. — 2-е изд. — Житомир : Полесье, 1991. — 96 с.

В основу гостросюжетного історико-пригодницького роману «Меч і посох» покладені реальні факти участі єврейського населення України у повстанні під проводом легендарного Кармелюка.

1992

VII>53138

23–24. **Степные рыцари кардинала** : роман. Кн. 1. — Донецк : Донеччина, 1992. — 264 с. — (Историко-авантюрный роман). — Дод. у вигляді окр. кн. вид. журн. «Донбасс».

Якщо ви цікавитеся історією, полюбляєте читати про пригодництва та готові з головою поринути в захоплюючий світ пригод відважних і кмітливих героїв, цей роман — для вас, бо в основі його — одна з маловивчених сторінок українсько-французьких відносин і нашого козацтва.

Іван Сірко і Богдан Хмельницький, кардинал Мазаріні й принц де Конде, графиня-змовниця Діана де Ляфер і легендарний д'Артаньян готові стати вашими співрозмовниками і відкрити вам свої душі.

Одеська кіностудія взялася до екранізації цього роману.

Те саме. — Кн. 2. — 1993. — 247 с.

За першу книгу роману «Степові лицарі кардинала», опубліковану в журналі «Донбасс», автор удостоєний Міжнародної літературної премії імені Олександра Дюма. Читачі журналу вже оцінили рідкісний і щасливий хист письменника, котрий поєднує в собі допитливого першопрохідця-історика і одухотвореного художника.

Друга книга роману, яку можна читати і як цілком самостійний твір, переносить героїв, серед яких найбільше вам запам'ятовуються князь Одар-Гяур і Богдан Хмельницький, Іван Сірко і кардинал Мазаріні, чарівна графиня Діана де Ляфер і пророчиця Ольгиця, її молода послідовниця Власта і, звісно ж, безжурний д'Артаньян, — у часи франко-іспанської війни та взяття українськими козаками неприступної фортеці Дюнкерк.

1993

VII>52186

25–29. **Черный легион. Кн. 1. Похищение Муссолини** : роман. — Одесса : Скифъ, 1993. — 413 с. — (Историко-авантюрный роман).

В основу роману Богдана Сушинского лягла майже неймовірна щодо свого задуму операція німецьких десантників під командуванням «першого диверсанта рейху» Отто Скорцені. Йдеться про

викрадення премьєр-міністра Італії Беніто Муссоліні, заарештованого за наказом короля у липні 1943 року.

На сторінках книги ви зустрінетеся з такими історичними особами, як Черчілль, Гітлер, Гіммлер, Кальтенбруннер, отаман Семенов, генерал Власов та багатьма іншими; познайомитеся з фактами, що їх автор почерпнув з нещодавно розсекречених архівних документів, бесід з безпосередніми учасниками й свідками подій.

Глибоко психологічний стиль автора, захоплюючі повороти сюжету, насичений історичний матеріал роблять роман «Викрадення Муссоліні» цікавим для будь-якого читача.

VII>53134

Черный легион : роман. Кн. 2. — Донецк : Интербук-Донбасс, 1995. — 448 с. — (Зарубежные военные приключения).

Черный легион : роман. — Москва : Вече, 2007. — 512 с.

Те саме. — 2008. — 512 с. — (Зарубежные военные приключения).

Те саме. — 2011. — 512 с. — (Секретный фарватер).

Ця книга є продовженям роману «Викрадення Муссоліні».

Головною сюжетною лінією роману стала одна з маловідомих подій минулої війни — операція «Чорний кардинал», в ході якої планувалося захопити й доставити в Берлін Папу Римського Пія XII та кількох кардиналів. У такий спосіб Гітлер хотів показати всьому світові міць своєї диверсійної служби й натиснути на католицький світ, у якому, не без відома глави Ватикану, почали поширюватися антигітлерівські й пацифістські настрої.

Підготовку та безпосереднє виконання цієї операції фюрер доручив своєму улюбленцю, «диверсанту номер один» Третього Рейху Отто Скорцені. Книга відкриває обширний цикл романів про часи війни під загальною назвою «Чорний легіон».

Роману «Чорний легіон» притаманні широта охоплення історичних подій, насиченість маловідомими або й зовсім не відомими фактами, глибокий психологізм. Все це робить його захоплюючим та вельми цікавим для широкого кола читачів.

1994

VII>53753, VII>52241

30–41. **Рыцари кардинала** : роман : в 4 кн. — Донецк : ЕАИ-Пресс, 1994. — (Историко-авантюрный роман).

В основі циклу романів — одна з маловивчених сторінок історії українського козацтва. Головні герої творів — Іван Сірко,

Богдан Хмельницький, а також кардинал Мазаріні, принц де Конде, графиня-змовниця Діана де Ляфер і... легендарний та улюблений читачами д'Артаньян.

VII>53753

Кн. 1. **На острие меча**. — 432 с.

VII>75317

Те саме. — Москва : Вече, 2011. — 400 с. — (Время героев).

Те саме. — 2014*.

У Західній Європі точиться Тридцатилітня війна (1618–1648). Франція, яка воює проти Іспанії та її союзників, вкрай виснажена. Перший міністр Франції кардинал Мазаріні, який правив разом з королевою-регентшею (при п'ятирічному королі Людовику XIV) Анною Австрійською, вустами посла Франції генерала де Брежі звертається до союзного польського короля Владислава IV з проханням терміново надіслати воїнів. За наказом Владислава до Парижа на переговори з королевою та першим міністром мають вирушити молоді офіцери реєстрового (тобто, такого, що перебуває на службі у короля) козацтва — Богдан Хмельницький та Іван Сірко, згодом відомі полководці.

VII>53753

Кн. 2. **Французский поход**. — 480 с.

VII>75321

Те саме. — Москва : Вече, 2012. — 384 с. — (Время героев).

Те саме. — 2014*.

Сюжетно цей роман є продовженням роману «На вістрі меча».

Після успішних переговорів, під час яких не обійшлося без інтриг, Б. Хмельницький та І. Сірко повертаються до Польщі й України. Тут вони формують загін козаків-добровольців, котрі на чолі з князем Одар-Гяуром і полковником Сірком морем вирушають з польського Гданьська до Франції. В цей час французькі войска на чолі з принцем де Конде здійснюють декілька штурмів фортеці Дюнкерк, але всі вони виявляються безуспішними. Вчасно прибути до місця призначення, аби, висадившись, суходолом прямувати до Дюнкерка, козаки не змогли. Наразившись на іспанську ескадру, вони в нічному бою беруть її на абордаж, а потім приймають сміливе рішення: прориватися вночі по каналу в порт Дюнкерк, щоб з ходу штурмувати фортецю з боку моря. Такого нападу іспанський гарнізон, який не знав, що прибули козаки, никак не очікував...

VII>53753

Кн. 3. **Костры Фламандии**. — 416 с.

VII>75316

Те саме. — Москва : Вече, 2012. — 400 с. — (Время героев).

Те саме. — 2014*.

Після вдалого штурму Дюнкерка козаки, на чолі з князем Одар-Гяуром і полковником Сірком, рішуче відбивають атаки іспанців на сусідній форт і здійснюють визвольні рейди вздовж узбережжя Ла-Манша. На їхні шаблі роблять ставки, з одного боку, кардинал Мазаріні, який уже бачить себе одноосібним правителем Франції, з іншого — принц де Конде, який не бажає мириться з тим, що країною правлять коханці — кардинал Мазаріні і Анна Австрійська. А ще їх намагаються втягнути в паризьку інтригу, пов'язану з боротьбою претендентів на польську корону, оскільки Франція вже бачить себе у ролі західноєвропейської покровительки політично ослабленої Польщі.

Сюжетно цей роман є продовженням роману «Французький похід».

VII>53753

Кн. 4. **Путь воина**. — 448 с.

VII>75318

Те саме. — Москва : Вече, 2012. — 416 с. — (Время героев).

Те саме. — 2014*.

В основу гостросюжетного історико-авантюрного роману «Шлях воїна» покладені історичні факти, пов'язані з участю козаков у Тридцятилітній війні (1618–1648) на боці Франції, а також з існуванням у гирлі Дунаю забутої нині старовинної слов'янської землі Острови Русів, доля якої певною мірою відтворена через долю князя Одар-Гяура.

Занурюючись в атмосферу складного політичного життя Європи середини XVII ст., письменник по-новому, талановито відтворює неординарні постаті козацького полковника Івана Сірка й першого міністра Франції кардинала Мазаріні; майбутнього гетьмана Богдана Хмельницького, королеви-регентші Анни Австрійської та короля Польщі Владислава IV. І, звичайно ж... д'Артаньяна, того самого графа д'Артаньяна, котрий у реальному житті спільно з українськими козаками штурмував захоплений іспанцями Дюнкерк.

Цікавий, а часом навіть незвичний, сам задум цього твору. В ньому панує особлива філософська й психологічна атмосфера. Вражає всеосяжність знань автора, багатство історичного матеріа-

лу, оригінальність прочитання подій і реалій минувшини очима сучасника. Тематично «Шлях воїна» завершує цикл уже виданих у «Вече» романів: «На вострі меча», «Французький похід», «Вогнища Фламандии», «Шаблями хрещені» та «Лицарі Дикого поля».

1995

VII>53134

42–46. **Ветер богов. Заговор обреченных** : романы. Кн. 3. — Йошкар-Ола : Марийский полигр.-издат. комбинат ; Донецк : Интербук-Донбасс, 1995. — 602 с.

Книга продовжує обширний історико-пригодницький цикл під загальною назвою «Чорний легіон». До неї увійшли два нових романи: «Вітер богів» та «Змова приречених».

Ветер богов. — Москва : Вече, 2008. — 448 с. — (Зарубежные военные приключения).

Те саме. — 2010. — 448 с.

Основу роману становлять події, що стосуються розробки та випробування гітлерівцями грізної секретної зброї — торпед і катерів-снарядів, керованих добровольцями-смертниками.

Дія роману розгортається в Італії влітку 1944 року, на базі «Ікс-флотилії», якою командував відданий Муссоліні князь Боргезе. За завданням фюрера — запозичити у Боргезе досвід застосування «людино-торпед» для потоплення військових і транспортних суден противника — на секретну базу прибуває керівник диверсійної служби СС штурмбанфюрер Отто Скорцені. Фашистська верхівка робила ставку на «чудо-зброю», таємно сподіваючись змінити хід по сути програної війни.

VII>70903

Заговор обреченных : роман. — Москва : Вече, 2008. — 384 с. — (Зарубежные военные приключения).

Те саме. — 2011. — 384 с. — (Секретный фарватер).

Основою сюжету другого роману став реальний історичний факт — замах на Гітлера 20 липня 1944 року. Бомбу з годинниковим механізмом проніс у ставку фюрера «Вовче лігво» полковник граф Шенк фон Штауффенберг. Він входив до групи змовників, які вирішили прибрати з політичної арени Гітлера, котрий не справдив їхніх сподівань. Путч под назвою «Операція “Валькірія”» був жорстоко придушений. Для розправи з заколотниками був навіть долучений фрідентальський батальйон «особливого призначення» Отто Скорцені.

Романам циклу «Чорний легіон» притаманні широчінь охоплення історичних подій, насиченість маловідомими або й зовсім не відомими фактами, глибокий психологізм, несподівані повороти сюжету. Все це робить їх вельми цікавими й захоплюючими для щонайширшого кола читачів.

VII>53134

47–51. **Похищение Муссолини** : роман. Кн. 1.– Донецк : Интербук-Донбасс, 1995. — 333 с.

VII>53135

Те саме. — Москва : Панас-Аэро; Энтальпия, 1995. — 334 с. — (Историко-авантюрный роман. Библиотека детектива и военных приключений).

VII>65509

Те саме. — Москва : Вече, 2007. — 414 с. — (Зарубежные военные приключения).

Те саме. — 2008. — 416 с.

Те саме. — 2011. — 416 с.

В основу цього історико-авантюрного роману лягла майже неймовірна за своїм задумом операція німецьких десантників під командуванням «першого диверсанта рейху» і улюбленця фюрера Отто Скорцені, пов'язана з викраденням премьєр-міністра Італії Беніто Муссоліні, заарештованого за наказом короля у липні 1943 року.

Глибоко психологічний стиль автора, захоплюючі повороти сюжету (факти автор почерпнув з лиш нещодавно розсекречених архівних документів), насичений історичний матеріал роблять роман «Викрадення Муссоліні» цікавим для будь-якого читача.

1996

52–53. **Генерал Власов — отверженный и проклятый. «Вервольф» — ставка фюрера** : эссе. — Йошкар-Ола : Марийский полигр.-издат. комбинат, 1996. — 128 с.

VII>51118, VII>54168

Те саме. — Одесса : Кинокомпания «ЮГ» : Оптимум, 1997. — 164 с.

До книги увійшли два есеї: «Генерал Власов — відринутий і проклятий» та «"Вервольф" — ставка фюрера».

У першому з них, використовуючи безліч вітчизняних і зарубіжних джерел, архівних документів, письменник не лише простежує долю генерала Власова і генералітету створеної ним Російської визвольної армії, але й, що дуже важливо, розкриває політичні, соціальні та моральні причини, котрі породили таке явище, як «власовщина».

В есеї «"Вервольф" — ставка фюрера» йдеться про головну польову ставку Гітлера, яку було створено в Україні, за кілька кілометрів від Вінниці. Наразі мало кому відомо, що саме тут зароджувалися плани гітлерівського командування стосовно Сталінградської та Курської битв, наступу на Кавказ і до Каспію; тут виникла ідея створення особливої «країни СС» Франконії та підрозділів німецьких камікадзе.

Книга виходить другим, значно доповненим виданням, оскільки перше швидко розійшлося поміж читачів.

54. «**Вервольф» — ставка фюрера.** — Суми : Джерело, 1997. — 56 с.

Недавно на студії «Укртелефільм» на основі цього роману створено документально-публіцистичний фільм, присвячений цій ставці, всі входи-виходи якої й досі залишаються підірваними. Фільм кілька разів демонструвався по українському телебаченню й викликав жвавий інтерес.

55. ...**И вечный путь к вершине** : эссе. — Одесса : Моряк, 1996. — 76 с. : фот.

Сходження до вершин професіоналізму, вершин наукового пошуку подібне до сходження на Фудзіяму — коли до святості самої вершини додається благородство і святість намірів того, хто сходить... Таким є філософський підтекст есею про доктора Вадима Квіташа, який пройшов шлях від сільського лікаря на Одещині до відомого американського вченого зі світовим ім'ям, лауреата міжнародних і національних премій, академіка кількох академій...

V>16045, V>17020

56. **Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XVI ст.** — Одеса : Маяк, 1996. — 54 с. — (Шкільна програма ; кн. 9).

У дев'ятому випуску серії «Шкільна програма», започаткованої видавництвом «Маяк» спільно з редакцією всеукраїнської газети

«РІНО», пропонуються короткі есеї про козацьких вождів та полководців XV–XVI ст., через долю яких ми пізнаємо славну історію України. Автор цих нарисів — Богдан Сушинський. Книга має велике пізнавальне значення й може бути однаково цікавою та корисною як для учнів та студентів, так і для вчителів, викладачів вишів, науковців — для всіх, хто цікавиться історією України. Вона — добра підмога у патріотичному вихованні воїнів Української армії.

VII>53134

57–60. **Странники войны** : роман. Кн. 4. — Изд. 2-е. — Йошкар-Ола : Марийский полигр.-издат. комбинат ; Донецк : Интербук-Донбасс, 1996. — 462 с.

VII>65510

Те саме. — Москва : Вече, 2007. — 544 с. — (Зарубежные военные приключения).

Те саме. — 2008. — 547 с.

VII>70898

Те саме. — 2011. — 544 с. — (Секретный фарватер).

Історико-пригодницький роман «Мандрівники війни» продовжує великий цикл творів письменника під спільною назвою «Чорний легіон» і присвячений подіям 1943–1944 років.

У центрі подій, як і раніше, залишається «диверсант номер один» фашистського рейху Отто Скорцені. Саме він бере безпосередню участь у підготовці й закиданні в Радянський Союз двох терористів, які мають здійснити замах на Сталіна. З неослабним інтересом читаються сторінки, пов'язані з тим, як Скорцені готував двійників для Адольфа Гітлера і Єви Браун.

В сюжет роману вплетено також цілу низку інших захопливих перипетій. Це і гостросюжетні спроби рейхслейтера Бормана, який відчув наближення краху Німеччини, встановити зв'язок з Кремлем; і пошук італійською розвідкою сліду «африканського скарбу» фельдмаршала Роммеля; і одчайдушна втеча з полону відважного радянського лейтенанта Громова; і доля генерала Власова, котрий перейшов на бік ворога...

Черговому роману циклу «Чорний легіон» притаманні широта охоплення історичних подій, насиченість маловідомими або й зовсім не відомими фактами про діяльність фашистського «спецназу» й контррозвідки, глибокий психологізм, інтригуючі повороти сюжету. Все це робить його вельми привабливим для щонайширшого кола читачів.

III>48650
61–62. **Штаб переворота — гостиница «Москва»** : эссе. — Йошкар-Ола : Марийский полигр.-издат. комбинат, 1996. — 32 с.
III>48540
Те саме. — 2-е изд., доп. — Одесса : ОКФА, 1997. — 36 с.

Бесіда відомого письменника, лауреата Міжнародної літературної премії ім. О. Дюма, академіка Богдана Сушинського з племінницею колишнього Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, нині російською емігранткою в США Любов'ю Брежнєвою.

1998

V>17089
63. **Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XIX століть** : іст. есе. — Одеса : Альфа-Омега, ОКФА, 1998. — 682 с. : іл.
V>20446
64–67. **Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XIX століть** : іст. есе : у 2 т. — 2-ге, допов. вид. — Одеса : ВМВ, 2004. — (Козацька Україна).

Т. 1. — 592 с.
Т. 2. — 584 с.

Те саме. — Одеса : ЯВФ, 2006.

Т. 1. — 592 с. : іл.
Т. 2. — 584 с. : іл.

Пропонована книга — унікальне. видання, в якому подаються історико-літературні есе про відомих, маловідомих, або й зовсім не відомих широкому загалу — загалом 205 (!) імен (перше видання налічувало 177 імен) — військових діячів України, через долю яких пізнаємо мужню, трагічну й водночас славну півтисячолітню історію нашої Вітчизни.

Характерною ознакою есеїв є те, що письменник відходить від традиційних «виразно класових», а отже, упереджених оцінок діянь багатьох українських полководців. Об'єктивно аналізуючи воєнну та політичну ситуації, в яких їм доводилося діяти, автор нерідко вступає в полеміку з деякими істориками, знімаючи з українських лицарів давнє тавро «зрадників», «відступників», відкидаючи неприпустимий тон зверхності при оцінці ролі в нашій історії окремих її постатей.

Майже всі есеї публікувалися в періодиці й викликали значний громадський та читацький інтерес, котрий засвідчує, що книга ця має велике пізнавальне значення як для учнів і студентів, так і для вчителів, викладачів вишів, науковців — усіх, хто цікавиться історією України. Цілком природно, що вона є чудовим посібником для патріотичного виховання воїнів Української армії.

68–71. **Три дня в Париже с любимой женщиной.** — Одесса : Роксолана, 1998. — (Авантюрный роман).

Роман відкриває серію «Авантюрний роман», маючи на увазі те первинне значення французького слова «авантюра», яке передається російською, як «прекрасна пригода».

Назва роману стала заголовною для цілого циклу романів Богдана Сушинського, в основі яких — долі різних закоханих пар, що їх життя, завдяки найнеймовірнішим обставинам, закидає в Париж, який постає у вигляді філософського символу буття, любові та мужності.

Дія роману відбувається у США та у Франції, але порушені в ньому проблеми — загальнолюдські.

VII>55092

Кн. 1. **Альпийский мираж**. — 272 с.

Герої роману — американський військовий хірург, полковник Кріст Верден і французька альпіністка, графиня Валерія д'Оранж — познайомилися у найдраматичніші дні свого життя. Здавалось би, їхнє кохання приречене. Та попри все вони до кінця залишаються разом, не зрікаючись ні одне одного, ні свого кохання.

Хоч в основі сюжету — любовна історія, проте в романі немає сентиментальних, мелодраматичних сцен, він увесь пройнятий мудрістю буття, філософського сприймання життя і — хай часом дещо похмурого — житейського гумору.

VII>55092

Кн. 2. **Увидеть Париж — и умереть**. — 336 с.

Париж — Мекка закоханих, символ такого собі романтичного піднесення буття, якого, так чи інакше, прагне кожен з нас. Саме з цим містом, цим символом пов'язані незвичайне, драматичне кохання й такі самі драматичні долі героїв роману «Три дні в Парижі з коханою жінкою».

VII>62809

Те саме. — 2-е, доп. изд. — Одесса : Пальмира, 2005. — (Авантюрный роман).

Т. 1 : Альпийский мираж. — 384 с.

Т. 2 : Увидеть Париж — и умереть. — 464 с.

2000

V>17902

72. **Всесвітня історія лицарства : Орден Архістратига Михаїла : історія першого в Україні міжнародного духовно-лицарського ордену**. — Одеса : Кирилиця, 2000. — 472 с.

Історія заснування першого в Україні Міжнародного православного лицарського ордену на тлі всесвітньої історії лицарства — ось провідна думка, що живила творчу уяву автора, коли він працював над цією книгою.

Книга складається з двох частин. Перша — «Всесвітня історія лицарства» — є фрагментом великої однойменної монографії Богдана Сушинського, в якій на основі величезного фактичного матеріалу відтворено й філософськи осмислено історію лицарського руху в усьому світі. Другу ж частину цілковито присвячено історії зародження православного лицарства в сучасній Україні.

Академік Сушинський сам є одним із лицарів-засновників Ордену архістратига Михаїла, він має титул графа і є пріором одеським. Опрацювавши весь можливий документальний архівний матеріал ордену, він глибинно відтворив складні морально-етичні та духовні процеси в сучасному українському суспільстві, котрі покликали до життя цей лицарський орден, спонукаючи його засновників до відродження в Незалежній Україні лицарського шляхетського стану, відродження національної духовної аристократії.

Характерна оригінальна манера письма автора; глибинне розуміння суті лицарського руху та глибокі знання дозволили йому створити книгу, яку з однаковим інтересом можуть сприйняти вчені, студенти, військовики, словом, усі, хто не байдужий до суворої романтики лицарського служіння честі, добру, справедливості

V>17615

73. **Лицарі Приморського степу : історія Чорноморського козацтва XVIII–XX століть.** — Одеса : Слов'янія-XXI, 2000. — 170 с.

Книга є першою в світі історією Чорноморського козацтва, в якій висвітлюються всі етапи становлення цього війська, від дня

його заснування — і по 1999 рік. Широко використовуючи вже наявні джерела та дослідження, що стосуються Чорноморського козацтва, автор книги, котрий є автором понад сорока книжок (серед них – і книги історичних есеїв «Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XIX століть»), уперше вводить в дослідницький обшир майже всі існуючі на цей час документи, що відтворюють процес відродження Чорноморського козацтва за часів Незалежної України; розмірковує над долею козацтва, його традиціями і проблемами адаптації в суспільстві XXI століття.

Книга прочитується з великим інтересом і розрахована на якнайширше коло читачів.

74–75. **Лицарський хрест** : іст. роман. Кн. I. — Одеса : Зоря вечорова, 2000. — 182 с.
VII>65262

Те саме. — [Вид. 2-ге, допов.]. — Друк, 2006. — 464 с. : іл.

Новий гостросюжетний історико-пригодницький роман «Лицарський хрест» — перша спроба гостросюжетного художнього зображення заснування й діяльності Організації українських націоналістів та Української повстанської армії, їхньої боротьби за незалежність України; відтворюються сторінки життя видатного діяча національно-визвольного руху України Степана Бандери; зображено складні міжнародно-політичні колізії, на тлі яких розгорталася боротьба українських націоналістів напередодні Другої світової війни.

Своєрідна, образна манера письма, чітко вирізьблені характери героїв, глибоке знання європейських політичних реалій притаманні цьому, першому із задуманої трилогії роману Б. Сушинського про визвольну боротьбу українського повстанського лицарства.

2001

V>17903

76. **Гетьман Мазепа : повернення до Батурина** : роман-есе. — Коломия : Вік, 2001. — 400 с. — (Центр стратегічних досліджень розвитку козацтва).

У своєму новому романі-есеї письменник узагальнює та осмислює все те, що відомо на сьогодні про життя й боротьбу гетьмана, історію його смерті та поховання; він також розповідає, як саме

було здійснено цю важливу історико-меморіальну акцію — перенесення символічного праху гетьмана Мазепи на рідну землю. В романі вперше публікуються документи, пов'язані з цією акцією, та матеріали, надані румунськими вченими.

Характерна оригінальна манера письма Богдана Сушинського; глибинне розуміння суті історичних обставин та глибокі знання вченого, академіка, дозволили йому створити книгу, котру з однаковим інтересом можуть сприйняти вчені, студенти — словом, усі, хто не байдужий до суворої минувшини нашої України.

VII>59876

77. **Чорний гонець** : поезії. — Одеса : Кирилиця, 2001. — 99 с. : іл.

«Чорний гонець» — перша збірка історико-філософських поезій Богдана Сушинського.

Події з давньої історії України, філософські роздуми над долею митця, осмислення життєвого шляху історичних постатей — ось що становить основу образної, філософсько-афористичної поезії автора, який на сторінках періодичних видань уже давно заявив про себе як поет.

Особливу увагу привертає його оригінальна, самобутня поема-гіпотеза «Постмодерністська Біблія XXI століття», яка, безперечно, увійде в літературу як зразок справді постмодерністської, елітарної поезії кінця XX століття.

2002

V>18553

78. **Гетьман Виговський : погляд з XXI століття** : роман-есе. — Львів : Добра справа, 2002. — 288 с. : іл.

Гетьман Іван Виговський — одна з тих яскравих, знакових і водночас полемічних постатей, яка в усі часи викликала великий інтерес в істориків, письменників, шанувальників старовини. Саме йому й присвячений новий роман-есей Богдана Сушинського.

V>18287

79. **Історія українського лицарства. Орден Архістратига Михаїла** : монографія. — Львів : Добра справа, 2002. — 482 с.

У 2000 році з великим успіхом прийшла до читачів книга Богдана Сушинського «Всесвітня історія лицарства. Орден Архістратига

Михаїла». Й ось перед вами — перша в світі «Історія українського лицарства». Лицарство Стародавньої України та козацьких часів; діяння першого в Україні православного Ордену архістратига Михаїла та заснування аристократичного Ордену Георгія Милосердного; укорінення пріоратів іноземних лицарських орденів — таке коло наукових інтересів, які живили творчу уяву автора цієї монографії.

У книзі використано величезний документальний та фактичний матеріал, який вводиться в науковий обіг вперше; осмислено організаційні та ідеологічні засади українського лицарства, оглянуто його зв'язки з міжнародним лицарським рухом. Ясна річ, це лише перше видання, і поки книга готувалася до друку, автор встиг опрацювати значний шар документалістики, яка стане основою другого тому.

Богдан Сушинський сам є активним учасником відродження лицарського руху в Україні, його провідним ідеологом. Він — Великий магістр аристократичного Ордену Георгія Милосердного; один із засновників та член Великого капітулу Ордену архістратига Михаїла. Має з'явитися друге, доповнене видання «Всесвітньої історії лицарства», яке він підготував до друку, та «Гербовник Лицарського ордену архістратига Михаїла».

VII>58948

80–81. **Крестный отец Крыма** : роман. — Одесса : Друк, 2002. — 480 с.

VII>64058

Те саме. — Одесса : ВМВ, 2004. — 491 с.

«Хрещений батько Криму» — яскравий, справді захоплюючий авантюрний роман, який відкриває новий цикл авантюрно-детективних творів Богдана Сушинського.

Роман не є документальним, він не має реальних особистостей, та все-таки він істинно правдивий суворою правдою нашої реальності. По-разному складаються долі його головних героїв, по-разному вони потрапляють до Криму, на вершини бізнес-кримінального клану, проте всі вони постають перед нами людьми з чітко окресленими вольовими характерами; людьми, котрі знають ціну життю і ризику, мають власне сприйняття й розуміння навколишнього світу

Вміння талантливо поєднувати динамізм подій з глибинним психологізмом, своєрідною манерою письма та яскравою, образ-

ною мовою, дозволяє Богданові Сушинському творити свій особливий, самобутній світ, свою особливу духовну реальність, здатну щиро й надовго захопити будь-якого читача.

V>18472

82. **Українське Чорноморське Подунай-Гуляйпільське козацтво : історія. Статут. Ритуали. Документи :** книга чорноморського козака. — Одеса : Пластун, 2002. — 143 с. : іл.

Настільна книжка козака-чорноморця, кожного, хто має намір пов'язати свою долю з Чорноморським козацтвом. У ній вміщено розповідь про історію та сьогодення козацтва, його статут, укази Президента України стосовно розбудови Українського козацтва, основні рішення Великої ради та Верховного отамана УЧПК.

Це — перше подібне видання в історії Чорноморського козацтва.

Книжка стане надійним посібником для керівників районного та первинного козацьких осередків, оскільки тут, крім усього іншого, подаються ще й зразки ділових паперів козацтва.

2003

V>18799

83. **Історія Чорноморсько-Дністровського та Всеукраїнського реєстрового козацтв.** — Одеса : Кирилиця, 2003. — 256 с.

Настільна книжка козака-чорноморця та реєстрового козака. У ній вміщено розповідь про історію та сьогодення козацтв, їхні статути, укази Президента України щодо розбудови Українського козацтва, основні рішення Великої ради та гетьмана Всеукраїнського реєстрового козацтва. Книжка стане надійним посібником для керівників районних та первинних козацьких осередків, позаяк крім усього іншого, тут подаються зразки ділових паперів козацтва.

2004

VII>61566

84. **Беседы у литературного камина** : как стать писателем. — Одесса : Друк, 2004. — 348 с.

Книга ця по-своєму унікальна, не має аналогів. Спираючись на творчий та життєвий досвід багатьох вітчизняних і зарубіжних

письменників, студій і студійців, автор її розкриває творчу лабораторію письменника, протежуючи увесь шлях, від задуму твору — до його публікації. При цьому він знайомить читача з основами вітчизняних законів і світової практики в галузі захисту авторських прав, а також оформлення рукописів, укладання авторських договоров, авторської спадщини, вступу до Спілки письменників.

Написана книга легко, дотепно і по-житейськи мудро. Якщо ви — літератор-початківець, учитель словесности чи просто шанувальник поезії та прози, ця книга стане вашим щирим порадником.

Книга — перша з задуманої автором трилогії «Бесіди біля літературного каміна».

V>19360

85. «**Велесова книга» предків :** роздуми над сторінками вічності : **Велесова книга** у пер. та літ. інтерпретації Б. Сушинського. — Київ ; Одеса : ЯВФ, 2004. — 256 с. : іл.

Книжка, яку ви тримаєте в руках, є справжньою науково-літературною сенсацією.

«Велесова книга» — один із найзагадковіших літописів, створений на дерев'яних дощечках і випадково виявлений на початку XX століття. Оригіналу його не збереглося, а вчені й досі полемізують, що це: геніальна пам'ятка давнини чи підробка містифікаторів?

Упродовж багатьох років вивченням цієї пам'ятки займається і академік Богдан Сушинський.

У книзі розглядаються основні проблеми пізнання «Велесової книги» і подаються версії та зауваження щодо її авторства і тлумачення. А головне — перед вами перший прозовий переклад «Велесової книги», з літературною обробкою та інтерпретацією цього літопису. Тільки тепер, в інтерпретації Б. Сушинського, «Велесова книга» стає сприйнятною для учня і студента, шкільного вчителя і викладача вишу, науковця і просто шанувальника національної історії та словесності, а відтак стає доступною для її пізнання та вивчення.

V>20447

86. **Козацька Україна : «Хмельниччина»** : роман-есе. — Одеса : ВМВ, 2004. — 558 с. : іл.

Роман — це глибоке, аналітичне осмислення великої кількості документальних джерел, свідчень хроністів, очевидців та літопис-

ців; багатьох вітчизняних і зарубіжних досліджень, пов'язаних з однією із найславетніших і водночас найтрагічніших сторінок української історії, відомої під назвою «Хмельниччина». Це — перша праця, в якій всеосяжно і правдиво — відкидаючи будь-яку класову, національну, релігійну чи політичну заангажованість — відтворено особистість самого Хмельницького; проаналізовано й розкрито «Хмельниччину» не лише як певний період, пов'язаний із Визвольною війною (1648–1654) та діяльністю Б. З. Хмельницкого, але й як певне явище як прояв національної психології, національного характеру, отієї української бездержавницько-політичної традиції, грозове відлуння якої сягає наших днів.

«Козацька Україна : "Хмельниччина"» — перша книга із задуманої автором багатотомної історії України з циклу «Козацька Україна». Вже зараз підготовлені до друку праці, присвячені добі П. Сагайдачного, І. Мазепи, І. Виговського та аристократичного роду Вишневецьких. Книга має велике пізнавальне значення як для учнів і студентів, так і для вчителів, викладачів вишів, науковців — усіх, хто цікавиться долею України.

VII>62724

87. **Ріка дитинства** : вибрані твори для школярів. — Одеса : ВМВ, 2004. — 240 с. — (Бібліотека школяра).

Твори Богдана Сушинського публікуються у багатьох виданнях як у нашій країні, так і поза її межами. Його внесок у вітчизняну й світову культуру відзначений багатьма літературними преміями та іншими нагородами.

Пропонована збірка творів відкриває серію книжок Б. Сушинського для дітей «Бібліотека школяра», призначену для вчителів, школярів та юнацтва.

V>20511

88–89. **Слово про скит Манявський : історія скиту Манявського XVII — початку XXI століть — на тлі християнського світу.** — Львів : Добра справа, 2004. — 480 с. : іл.

V > 25479

Те саме. — 2-ге, допов. вид. — Коломия : Вік, 2012. — 336 с. : іл.

В есеї «Слово про Скит Манявський» відтворюється історія (XVII–XXI ст.) одного з найдавніших в Україні православних монастирів — скиту Манявського, або Манявського Хресто-Воздви-

женського чоловічого монастиря (Нового Ватопеда — Українського Афону), відродженого в передгір'ї Карпат уже в роки Незалежної України. Автор уперше осмислив події, пов'язані з цим чернечим оплотом православ'я та життям засновника його, схимонаха Іова Княгиницького, на широкому тлі утвердження християнства, зокрема взаємин між двома гілками його, католицизмом та православ'ям, і трагічних спроб єднання їх на засадах Брестської унії. Автор грунтовно розглянув і всі аспекти, пов'язані з визначенням місця поховання гетьмана І. Виговського.

У додатку до книги вперше публікується здійснений Б. Сушинським переклад літопису XVII ст. «Житіє... Іова Княгиницького», створеного ієромонахом Ігнатієм з Любарова.

Глибинне розуміння суті історичних процесів й енциклопедичні знання автора дозволили йому створити книгу, яка з однаковим інтересом може бути сприйнята вченими, студентами, всіма, кому не байдужа сувора минувшина України.

VII>62129

90–91. **Степан Олійник : поет на тлі епохи.** — Одеса : Друк, 2004. — 240 с. : іл.

VII>69365

Те саме. — 2-ге вид. — 2006. — 240 с. : іл.

У літературознавчому есеї «Степан Олійник : поет на тлі епохи» висвітлюється життєвий і творчий шлях уславленого українського поета-гумориста Степана Олійника. Богдан Сушинський був упорядником першої в Незалежній Україні книжки поета «Олійник С. І. Вибрані твори : гумор, сатира, лірика / упоряд. та авт. вступ. ст. Б. Сушинський. — Одеса, 2001. — 407 с.», а також автором ґрунтовної аналітичної передмови до неї. В поданому есеї письменник вдається до аналізу творів поета, спогадів про нього, архівних матеріалів, публікацій та рукописів. Він майстерно і правдиво відтворює ту складну епоху буття, на тлі якої виразно постає контрастна постать Митця.

За цю книгу Богдан Сушинський удостоєний звання лауреата Всеукраїнської літературної премії імені Степана Олійника.

Книга розрахована на широке коло читачів: студентів, учнів, викладачів, літераторів, шанувальників гумору.

V>19757

92. **Шлях України : нація і національна ідея.** — Львів : Добра справа, 2004. — 192 с. : іл.

З виданням цієї книги Богдан Сушинський постає перед світом як провідний ідеолог української нації, мудре, образне, філософськи наснажене ***слово*** якого сприяє глибинному осмисленню історії нашого народу, пробуджує його національну свідомість і самоповагу, відроджуючи при цьому істинно український патріотизм, твердість волі й аристократизм духу та освячуючи віру в свій народ і нашу з вами здатність — в ім'я його — до самопожертви.

Есеї, що становлять основу цього видання, були опубліковані в пресі та виголошені Богданом Сушинським, — чи не одним з найкращих ораторів сучасності, — з трибун велелюдних зібрань. Чимало з його «духовних заповідей» стали крилатими й повчальними, їх цитують у публікаціях та публічних виступах.

Книга розрахована на найширше коло українців — в Україні та поза межами її сущих.

2005

V>20510

93. **Балта : місто, освячене вічністю** : іст. есе. — Одеса : Друк, 2005. — 336 с., 24 с. вкл. : іл.

«Балта : місто, освячене вічністю» — це збірка історичних есеїв, у яких відтворюються основні віхи, факти, події та постаті, котрі визначають історію стародавнього міста Балти. Автор цієї книги упродовж багатьох років створює історію міста, аналізуючи сотні документальних, архівних, музейних та історико-літературних джерел.

Книга становить значний інтерес для вчителів, студентів, усіх, хто захоплюється історією Поділля, історією України.

V>20509

94. **Всесвітня історія лицарства.** — Одеса : ЯВФ, 2005. — 640 с. : іл.

Перед вами — перша в світі всесвітня історія лицарства, в якій відтворено історію майже всіх лицарських орденів, що будь-коли існували й існують у світі, — іоаннітів, госпітальєрів, мальтійців, тевтонців... У книзі використано величезний історіографічний матеріал та документалістику з офіційних і приватних архівів, які

вводяться в науковий обіг уперше; подано авторську класифікацію лицарських орденів, осмислено їх ідеологічні, релігійні та військово-соціальні засади.

Вперше до висвітлення всесвітньої історії лицарства Б. Сушинський звернувся у своєму дослідженні «Всесвітня історія лицарства. Орден Архістратига Михаїла» (2000), презентація якого з успіхом відбулася на міжнародному лицарському форумі в м. Ароні (Італія). А під час Великої Прощі у Ватикані делегація українського лицарства офіційно вручила цю книгу особисто Папі Римському Іоаннові Павлу II як патронові більшості лицарських орденів. Дякуючи українською, Папа, українець за матір'ю, запевнив, що обов'язково прочитає її.

V>20110

95. **Одесса : история, написанная столетиями** : ист. эссе. — Одесса : [Б.и.], 2005. — 96 с. : ил.

Перед вами — історичні есеї, присвячені багатовіковій історії міста Одеси та Українського Причорномор'я. В них розглянуті й осмислені багато які свідчення й версії, що стосуються дати заснування Качибея-Одеси, різних найменувань нашого міста, а також пов'язаних з ним подій.

Книга, яка є скороченим варіантом великої дослідницької роботи автора багатьох історичних досліджень, академіка Богдана Сушинського, розрахована на студентів і викладачів вишів і коледжів, краєзнавців, усіх, хто цікавиться історією нашого краю, історією України.

VII>62810

96–98. **Остров обреченных** : роман. — Одесса : Пальмира, 2005. — 416 с. : ил. — (Авантюрный роман).

Те саме. — 2008. — 384 с. — (Авантюрный роман).

Те саме. — 2012. — 384 с.

В основу нового пригодницького роману Богдана Сушинського покладені реальні факти.

Середина XVI століття, Франція. 1541 року, дізнавшись про таємні заручини своєї норовливої дочки Маргрет із збанкрутілим шевальє д'Альбі, герцог де Роберваль, аби уникнути ганьби, відправляє її з ескадрою свого брата, адмірала Роберта де Робервaля, до берегів Канади освоювати землі Нової Франції. Глибоко уражений відмовою Маргрет розділити з ним постіль, адмірал наказує

висадити непокірну племінницю на крихітний, суворий за своїми природними умовами безлюдний острів неподалік узбережжя сучасної Канади. На цьому дикому північному острівці, що зажив дуже погану славу, порівняно з якою острів Мас-а-Тьєра (на ньому свого часу знайшов прихисток матрос-шотландець Олександр Селькирк, прототип героя роману Даніеля Дефо «Робінзон Крузо») здається справжнім раєм, і провела юна французька аристократка майже два з половиною роки. Ось чому подвиг її здатен вразити уяву кожного, навіть найбільш загартованого «морського вовка». Так що можна лише шкодувати, що гідна цієї юної робінзонки книга з'являється майже через п'ятсот років після описаних подій.

Роман входить до циклу «Джентльмени удачі».

2006

V>20449

99–102. **Князі та полководці Стародавньої України** : іст. есе. [Т. 1]. — Одеса : ЯВФ, 2006. — 512 с. : іл.

Те саме. Т. 2. XI–XII ст. — Одеса : Астропринт, 2013. — 560 с.

Те саме : в 2 т. — Київ : Арій, 2016.

Т. 1. — 472 с. : іл.

Т. 2. – 560 с. : іл.

Це видання є унікальним, в ньому подаються історико-літературні есеї про відомих, маловідомих, або й зовсім не відомих широкому загалу військових та громадсько-політичних діячів Стародавньої України IX–XI століть, через долю яких пізнаємо мужню, трагічну й водночас славну історію нашої Вітчизни.

Характерною ознакою есеїв є те, що автор відходить від традиційних, виразно класових, а також виразно проросійських чи пропольських оцінок діянь князів та полководців, утверджуючи при цьому «український погляд» на безперервність становлення й розвитку української нації та української державності — від першооснов її до сьогодення, і вступаючи при цьому в безпосередню (чи опосередковану) полеміку з деякими зарубіжними та вітчизняними істориками.

Книга має велике пізнавальне значення як для учнів та студентів, так і для вчителів, викладачів вищих навчальних закладів, науковців, воїнів Збройних Сил України, а також усіх, хто цікавиться історією Стародавньої України. Відтак вона є чудовим посібником з патріотичного виховання української громадськості.

VII>62725

103. **Тарас Шевченко : геній — в самотності** : роман-есе. — Одеса : Друк, 2006. — 464 с. : іл.

У своєму новому романі-есеї автор висловлює власну думку про складні психологічні колізії життя і творчості видатного митця; філософськи осмислює стан його самотньої душі.

2007

V>21560

104. **Всесвітня козацька енциклопедія XV — початку XXI століть.** — Одеса : ЯВФ, 2007. — 570 с.

У книзі зібрано основні відомості про всесвітній козацький рух, а також про митців, у творчості яких знайшли відображення подвиги козацьких звитяжців. Значну частину цього енциклопедичного видання становлять відомості про події та діячів новітнього Козацького Відродження, що започаткувалося в Україні, Росії та інших незалежних державах, які утворилися після розпаду Радянського Союзу на його теренах, і які — як і чимало відомостей з давньої козацької історії — вводяться в пострадянський енциклопедично-довідковий обіг уперше.

Розраховану на широке коло читачів, енциклопедію, безсумнівно, з цікавістю сприймуть науковці, студенти і викладачі вишів, військовослужбовці та сучасне козацьке лицарство, усі небайдужі до історії України, історії її невмирущого козацтва, всього всесвітнього козацького руху.

V>23905

105. **Козацтво і «Львівський Ставропігіон» : єднання крізь віки** : доповідь з нагоди присвоєння звання «Почесний професор Університету "Львівський Ставропігіон"». — Львів, 2007. — 60 с.

Рішенням вченої ради Університету «Львівський Ставропігіон» від 6 березня 2006 року Богданові Сушинському присвоєне звання «Почесний професор Університету "Львівський Ставропігіон"». Цього звання він удостоєний за вагомі досягнення на науковій та письменницькій нивах.

106. **Образы женщин Древней Украины** : ист. очерки. — Арциз : Аркадийский клуб, 2007. — 24 с.

Нариси про княгиню Євфросину Ярославну (Ярославну, героїню «Слова о полку Ігоревім») та Єлизавету Ярославну, дочку князя Ярослава Мудрого.

2008

VII>69120

107–108. **Антарктида. Четвертый Рейх** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 464 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2009. — 464 с.

Новий воєнно-пригодницький роман-версія «Антарктида. Четвертый Рейх» присвячений подіям 1939–1943 років.

В основу сюжету покладені історичні факти, пов'язані з версією про закладання таємничої воєнної бази німецьких військ в Антарктиді, про створення там Четвертого Рейху, який у романі йменується Рейх-Атлантидою, що, за деякими даними, існує й дотепер; про створення німецькими вченими «літаючих тарілок». Створення цієї Рейх-Атлантиди відбувалося під патронатом особистого агента фюрера з особливих доручень Отто Скорцені.

VII>70897

109–110. **Восточный вал** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 400 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2009. — 400 с.

Зима 1945 року. Війну програно. Це розуміють і союзники, і німецьке командування. Лиш Гітлер та ще дехто з керівництва СС плекають примарні надії на порятунок. Одним з таких безумних планів стала спроба спорудження на Одері потужного укріпрайону – Східного валу, покликаного зупинити російські армії. Водночас з укріпленнями активно розроблявся проект створення величезного підземного міста — «СС-Франконії». Основою для нього мала стати підземна база військ СС «Регенвурмтабір» («Табір дощового червака») з її непереможним гарнізоном з воїнів-зомбі, яка й досі залишається нерозсекреченою.

VII>69118

111–113. **Живым приказано сражаться** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 512 с. — (Военные приключения).

VII>70910

Те саме. — 2010. — 304 с. — (Военные приключения).

Те саме. — 2014. — 512 с. — (Военные приключения).

Пізня осінь 1941 року. Могилівсько-Ямпільський укріпрайон. Група лейтенанта Андрія Громова (Беркута) змушена залишити

розбитий німецькою артилерією дот «Беркут» і перейти до партизанських дій у тилу ворога. Але й давній противник Беркута оберштурмфюрер Штубер не втрачає надії розправитися з невловимим росіянином...

Роман входить до нового циклу «Хроніка "Беркута"» і є продовженням роману «Обпалені війною».

VII>69123

114–115. **Жребий вечности** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 432 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2009. — 427 с. — (Секретный фарватер).

Новий воєнно-пригодницький роман-версія «Жереб вічності» присвячений подіям останніх місяців Другої світової війни.

В основу роману покладені маловідомі події минулої війни, пов'язані з секретними німецькими ракетами ФАУ та «дисколетами» («літаючими тарілками»), а також тим, як готувала двійників для Гітлера і Єви Браун секретна диверсійна служба рейху, очолювана улюбленцем фюрера Отто Скорцені.

V>22638

116–117. **Львівський Ставропігіон : між минувшиною і вічністю** : історія Львів. Ставропігіону : в 2 т. — Львів : Ставропігіон, 2008.

Т. 1. — 496 с. : іл.

II>30381

Т. 2. — 2011. — 392 с.

Книга — перша історія заснованого 2001-го року Університету «Львівський Ставропігіон», який хоч і вважається одним із наймолодших університетів Незалежної України, водночас є науково-педагогічним і громадсько-духовним спадкоємцем започаткованої ще у XV столітті Львівської братської школи та заснованого у XVIII столітті Ставропігійського інституту.

Оглянувши історичний шлях попередників Університету «Львівський Ставропігіон», автор монографії простежує становлення цього закладу в перші роки його існування.

У другому томі монографії автор продовжує оглядати історичний шлях інституційних та духовних попередників Університету «Львівський Ставропігіон», простежує нелегкий шлях становлення цього закладу в перші роки його існування, а також історію відродження Львівського Ставропігійського братства. При цьому автор,

почесний професор Університету «Львівський Ставропігіон», вперше вводить в науковий обіг чимало документів, фактів, свідчень фундаторів та сучасників цього, тепер уже безперечно важливого цивілізаційного процесу.

VII>70896

118–119. **Операция «Цитадель»** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 432 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2009. — 432 с. — (Секретный фарватер).

1944 рік. Союзні війська антигітлерівської коаліції звільнили Францію, Голландію, Бельгію, Норвегію. Югославська народна армія майже повністю вибила фашистські окупаційні войска зі своєї території. Радянська армия вступила на територію Польщі, Румунії, Чехословаччини. Третій Рейх тріщить скрізь, а його біснуватий вождь продовжує чіплятися за примарні надії на швидку перемогу, змінюючи маріонеткові режими на ще півладних територіях і вірячи у «спис долі», який приносить удачу своєму володарю.

В основу роману Богдана Сушинського покладені маловідомі історичні факти про операції для повалення в Угорщині режиму контр-адмірала Міклоша Хорті, а також про правдиву історію створення Російської взвольної армії генерала Власова.

VII>69122

110–122. **Река убиенных** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 480 с.

Те саме. — 2010. — 320 с. — (Военные приключения).

Те саме. — 2014*.

Осінь 1941 року. Придністровський укріпрайон. Німецькі війська наближаються до останнього російського заслону перед Дністром. Аби уникнути тривалих боїв і зберегти мости для наступаючих фашистів, у тил Червоної армії закидається десант. Це — професіонали із спеціального диверсійного полку вермахту «Бранден- бург» під командою суперпрофесіонала барона Віллі фон Штубера, приятеля головного диверсанта Третього Рейху Отто Скорцені. Штубер вступає з комендантом доту «Беркут» Андрієм Громовим у захоплюючий, смертельний двобій, результатів якого не може передбачити ніхто.

Роман «Ріка убієнних» відкриває епопею «Війна імперій», дія якої розвертається на всіх театрах Другої світової війни...

VII>69119

123–125. **Секретный рейд адмирала Брэда** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 448 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2009. — 448 с.

Те саме. — 2011. — 448 с.

В основу роману покладено реальний, хоч і оповитий таємницею, а тому овіяний легендами рейд, що його здійснила 1946–1947 рр. ескадра американських воєнно-дослідницьких суден під командуванням відомого арктичного дослідника контр-адмірала Річарда Берда. Метою цього рейду, що спричинив воєнні сутички з невідомими військовими формуваннями, було виявлення і ліквідація секретної німецької військової «Бази-211» в Антарктиді.

Новий воєнно-пригодницький роман-версія Б. Сушинського є своєрідним логічним продовженням романів «Антарктида. Четвертий Рейх» та «Субмарини відходять у вічність».

126–127. **Субмарины уходят в вечность** : роман. — Москва : Вече, 2008. — 464 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2009. — 457 с.

Новий воєнно-пригодницький роман-версія «Субмарини відходять у вічність» присвячений подіям 1944–1945 років.

Роман є логічним продовженням роману «Антарктида. Четвертий Рейх». В основу сюжету покладені історичні факти, пов'язані з версією про формування спеціального підводного флоту — «фюрер-конвою», який таємничо зник наприкінці війни. Разом з ним зникли кілька десятків провідних учених та інженерів, які створювали «зброю відплати».

2009

128–130. **Гибель адмирала Канариса** : роман. — Москва : Вече, 2009. — 384 с. — (Секретный фарватер).

VII>70904

Те саме. — 2010. — 384 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2011. — 384 с. — (Секретный фарватер).

В основі роману — маловідомі події, пов'язані з діяльністю та загибеллю одного з найвідоміших і водночас одного з найбільш загадкових діячів Третього Рейху, керівника військової розвідки

й контррозвідки (абвера) адмірала Вільгельма Франца Канаріса (1887–1945), звинуваченого у зраді та страченого за наказом фюрера буквально напередодні капітуляції Німеччини...

VII>70902

131–133. **До последнего солдата** : роман. — Москва : Вече, 2009. — 413 с. — (Военные приключения).

VII>70914

Те саме. — 2010. — 304 с. — (Военные приключения).

Те саме. — 2014*.

Роман завершує розповідь про героїчний рейд партизансько-диверсійної групи під командуванням колишнього коменданта доту «Беркут» лейтенанта Андрія Громова по тилах німецьких армій.

Зима 1943 року. На літаку, який вчасно наспів, загонові капітана Беркута пощастило вирватися з смертельних обіймів оточення. Проте дістатися Великої землі російським диверсантам не довелося. Літак збили, і війна знову накрила беркутівців. Вони несподівано опинилися на передньому краї, змушені захищати захоплений плацдарм. Ціною неймовірних втрат групі пощастило вийти до лінії фронту, але в останньому ривку перейти її судилося лиш одному...

Роман входить до нового циклу «Хроніка “Беркута”» і є продовженням роману «Дзвони долі».

134–136. **Жестокое милосердие** : роман. — Москва : Вече, 2009. — 444 с.

VII>70912

Те саме. — 2010. — 320 с. — (Военные приключения).

Те саме. — 2014*.

Осінь 1943 року. Після трагічних подій річної давнини Беркут знову зібрав мобільну та боєздатну групу. Тепер він змінив тактику, налагодив зв’язок з тамтешніми партизанами, але діяв він, як завжди, відчайдушно й сміливо. Переодягнувшись у німецький мундир, загін Беркута проводить зухвалу операцію під самісіньким носом у свого давнього супротивника, гауптштурмфюрера Штубера.

Роман входить до нового циклу «Хроніка “Беркута”» і є продовженням роману «Стояти у вогні».

VII>70901

137. **Скитальцы океана** : роман. — Москва : Вече, 2009. — 415 с. — (Морской авантюрный роман).

Шторм прибиває до пустельного острова піратський корабель. На борту його повно скарбів. Англійський морський офіцер Ірвін Рольф, який жив на острові відлюдником, збирає розсіяну команду й намагається відпливти на континент. Однак не всі головорізи готові підкоритися новому капітанові.

У новому романі Богдана Сушинського примхливо переплітаються вигадка й реальні факти з життя піратів XVIII століття.

2010

VII>70711

138–139. **Альпийская крепость** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 400 с. — (Секретный фарватер).

VII>70711

Те саме. — 2011. — 400 с. — (Секретный фарватер).

Роман присвячений подіям, пов'язаним з однією з таємниць Третього Рейху — спробою створення в Альпах потужного укріпленого району, який у секретних документах йменувався «Альпійською фортецею». Припускалося, що Гітлер перенесе туди, в свою ставку «Бергхоф», рейхсканцелярію, аби очолити останній рубіж оборони. Природно, що ходом створення «Альпійської фортеці» негайно зацікавилися розвідки противника, зокрема, США, чиї війська саме й були націлені на район Альп. Німецька розвідслужба СД на чолі з бригаденфюрером СС Шелленбергом розгорнула потужну дезінформаційну кампанію, навмисне перебільшуючи масштаби й темпи створення укріпрайону...

Тематично роман «Альпійська фортеця» пов'язаний з романом «Воскреслий гарнізон».

VII>70900

140. **Граница безмолвия** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 384 с. — (Секретный фарватер).

В основу роману покладені маловивчені факти, пов'язані зі створенням на початку Другої світової війни секретних баз абвера та люфтваффе в глибокому тилу радянських військ — на Крайній Півночі Россії і на островах у Північному Льодовитому океані. Причому, бази ці, за задумом фюрера, призначалися не лише для

диверсійних дій. На них мали проходити «арктичний гарт» представники нової нордичної раси, яких потім збиралися використовувати для створення Четвертого Рейху в Атлантиді.

На одній з північних радянських застав, особовий склад якої зняло судно забезпечення для відправки на фронт, командування залишило на весь час зимівлі лише одного бійця — старшину Ордаша. Неподалік цієї застави, за версією автора, і було створено базу «Норд-рейх», на чолі якої опинилися досвідчений розвідник і диверсант оберштурмбанфюрер СС фон Готтенберг і колишній білий офіцер штабс-капітан Кротов.

VII>70913

141. **Колокола судьбы** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 320 с. — (Военные приключения).

Кінець 1943 року. Гітлерівці, вкотре вже заявивши про загибель ненависного їм Беркута, знову прорахувалися. Колишній лейтенант, а нині капітан Громов, приймає під своє командування надіслану на його пошуки диверсійно-розвідувальну групу з Великої землі. Обладнавши у передгір'ї Карпат надійну базу, загін розпочинає повномасштабні партизанські дії, викликавши роздратування і мимовільну повагу у свого головного супротивника, гауптштурмфюрера Штубера.

Роман входить до нового циклу «Хроніка "Беркута"» і є продовженням роману «Жорстоке милосердя».

VII>70899

142. **Маньчжурские стрелки** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 416 с. — (Секретный фарватер).

В основу роману покладені маловідомі факти, пов'язані з напівлегендарним рейдом 1944 року групи полковника Курбатова, одного з непримиренних борців з Радянською владою, по глибоких тилах Червоної армії. Цей рейд не мав жодного воєнного чи політичного значення, а швидше став проявом розпачу та безвиході...

143. **Опаленные войной** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 320 с. — (Секретный фарватер).

Осінь 1941 року. Війська вермахту штурмують придністровські укріплення Червоної армії. Її тили переповнені німецькими розвідувально-диверсійними групами. Професійний розвідник і дивер-

сант оберштурмфюрер Штубер пересувається серед радянських військ, вдало вдаючи з себе офіцера з розвідвідділу армії. Але йому не пощастило: на його шляху опинився молодий російський лейтенант Андрій Громов, призначений командувати дотом з грізною назвою «Беркут».

Роман «Обпалені війною» продовжує цикл «Хроніка "Беркута"», який розпочав роман «Ріка убієнних».

VII>70915

144. **Плацдарм непокоренных** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 304 с. — (Военные приключения).

Кінець зими 1943 року. Загін капітана Беркута продовжує обороняти Каменоріччя — важливий плацдарм у тилу німецьких військ, який має стати опорним пунктом майбутнього наступу Червоної армії. Але плани радянського командування змінилися, і тепер лише від самих бійців і командира залежить — боротися далі чи повертатися до своїх.

Роман завершує новий цикл «Хроніка "Беркута"» і є продовженням роману «До останнього солдата».

145. **Правитель страны Даурии** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 384 с. — (Секретный фарватер).

Новий воєнно-пригодницький роман присвячений подіям, пов'язаним з діяльністю генерал-лейтенанта, Верховного головнокомандувача збройними силами Далекого Сходу, «правителя країни Даурії» або «Російської Східної Околиці», похідного отамана Амурського, Уссурійського і Забайкальського козацтв Григорія Семенова.

В основу роману покладені маловідомі події громадянської та Другої світової воєн; виведені образи білокозачих генералів: Бакшеєва, Власьєвського, барона Унгерна, керівника Російської фашистської спілки полковника Родзаєвського, інших генералів і офіцерів, чия діяльність розвертається на тлі долі отамана Семенова.

146. **Стоять в огне** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 368 с. — (Секретный фарватер).

Весна 1942 року. Ліси Поділля. Невловимий Беркут і його бійці, як і раніше, наганяють жах на місцевих поліцаїв і завдають безліч неприємностей окупаційним властям. Їхні операції зухвалі, стрімкі

й несподівані. Керівництво абвера вимагає щонайшвидшого розгрому остогидлого загону. Гауптштурмфюрер Штубер зі своїми «лицарями Чорного лісу» з диверсійного полку «Бранденбург» розробляє хитромудру операцію, аби остаточно розправитися з Беркутом...

Роман входить до нового циклу «Хроніка "Беркута"» і є продовженням роману «Живим наказано битися».

147. **Фельдмаршал должен умереть** : роман. — Москва : Вече, 2010. — 384 с. — (Секретный фарватер).

В основі роману — маловідомі факти, пов'язані з вимушеним самогубством одного з учасників антигітлерівської змови, колишнього командувача Африканським корпусом вермахту фельдмаршала Ервіна Роммеля, а також з подіями, що розвертаються довкола пошуків контейнерів з африканськими скарбами, затоплених його солдатами біля берегів Корсики, та з участю в них Отто Скорцені.

2011

VII>70985

148. **Власов : восхождение на эшафот** : роман. — Москва : Вече, 2011. — 384 с. — (Секретный фарватер).

У своєму захоплюючому романі автор простежує реальний шлях генерала Власова від згубних для його армії Волховських боліт до ешафоту, на який він піднявся за присудом Воєнної колегії Верховного Суду СРСР 1 серпня 1946 р.

149. **Воскресший гарнизон** : роман. — Москва : Вече, 2011. – 416 с. — (Секретный фарватер).

Новий воєнно-пригодницький роман присвячений подіям, пов'язаним з однією з таємниць Третього Рейху — створенням підземної бази військ СС «Регенвурмтабір» («Табір дощового червака»), яка й досі залишається нерозсекреченою. За оцінками військових фахівців, це укріплення неможливо було взяти штурмом, але гітлерівці здали його без бою. Побутує також легенда про те, що на території бази проводилися секретні експерименти для створення підрозділів воїнів-зомбі. Автор пропонує свою версію загадкових подій.

Тематично цей роман пов'язаний з романом «Східний вал».

VII>70849

150. **Правдофобія як метод «дзюбознавства»** : нотатки з приводу статті Івана Дзюби «Шевченкофобія в сучасній Україні» : літ. есе. — Одеса : Астропринт, 2011. — 112 с. — (На допомогу вчителям і бібліотекарям).

У своєму новому літературознавчому есеї Богдан Сушинський, автор роману-есею «Тарас Шевченко — геній в самотності», розмірковує над проблемами сучасного офіціозного шевченкознавства.

Твір з цікавістю буде сприйнятий вчителями, студентами, науковцями та бібліотекарями.

VII>70712

151. **Сповідь на вершині пізнання** : статті, рецензії та огляд мистецьких студій. — Одеса : Астропринт, 2011. — 116 с. — (Бібліотечка лауреатів премії імені Степана Олійника).

У книжці читач знайде статті Б. Сушинського, присвячені творчості Степана Олійника, Петра Осадчука, низку рецензій на книжки Володимира Гараніна, Костя Сергієнка, Володимира Яворівського, Наталі Палашевської, Миколи Палієнка з приводу видання: Нечерда Б. Вибрані твори. — О., 2004; роздуми напередодні 70-річчя від дня народження відомого письменника Миколи Вінграновського. Стаття «Писати я вчився у життя» присвячена Пауло Коельйо.

Книгу видано за сприяння Одеського обласного благодійного фонду імені Степана Олійника.

2012

152–153. **Батарея** : роман. — Москва : Вече, 2012. — 380 с. — (Секретный фарватер).

VII > 75322

Те саме. — 2013. — 400 с.

В основу роману «Батарея» покладені історичні події, пов'язані з долею 412-ї берегової батареї Одеської військово-морської бази, призначеної для захисту порту й самого міста від нападу ворожих воєнних суден. У романі її номер, як і імена артилеристів, змінені, тоді як події розвиваються за законами літературного жанру.

Споруджений у 30-х роках за проектом відомого військового інженера Дмитра Карбишева в степу, на схід від Одеси, цей арти-

лерійський комплекс, всі основні пункти життєзабезпечення якого були розташовані глибоко під землею, був ретельно замаскований. Природно, що аж до падіння Одеси він залишався суворо засекреченим об'єктом і викликав посилений інтерес німецької та румунської розвідок. Виходячи з цього, образи моряків-артилеристів берегової далекобійної батареї, їхні ретельно окреслені характери письменник теж розкриває на тлі не лише окопного протистояння військових частин, а й у протистоянні ворогуючих спецслужб.

VII>75335

154. **Гладіатор** : поезії. — Одеса : Астропринт, 2012. — 96 с.

Події з давньої історії України, філософські роздуми над долею митця, осмислення життєвого шляху історичних постатей — ось те, що становить основу образної, філософсько-афористичної поезії Б. Сушинського, який уже давно заявив про себе як поет на сторінках періодичних видань, а також першою книжкою віршів «Чорний гонець».

VII>75324

155–156. **Жребий викинга** : роман. — Москва : Вече, 2012. — 416 с. — (Исторические приключения).

Те саме. — 2014*.

В основі нового історико-пригодницького роману «Жереб вікінга» — реальні історичні факти та події XI ст. Пов'язані вони з долями короля Норвегії, засновника столиці цієї країни міста Осло, Гаральда Суворого, юність якого минала у Києві, та дочки великого князя київського Ярослава Мудрого княжни Єлизавети (у норвезьких сагах — Єлисіфі), яка згодом стала королевою Норвегії.

Замолоду відомий полководець, командувач усіма нормансь-кими формуваннями у Візантії, принц Гаральд Суворий прославився своїми походами в Південну Італію, Сирію, Болгарію та на Сицилію; він безстрашно бився з піратами в Середземному й Егейському морях. Але в душі він завжди залишався поетом, закоханим у свою «російську діву Єлисіф», шведку по матері, залишивши нащадкам шістнадцять присвячених їй пісень.

У вас в руках перший в історії літератури художній роман про долю російської княжни Єлизавети Ярославни та короля Норвегії Гаральда, який воскрешає в нашій пам'яті сторінки історії Русі та Скандинавії майже тисячолітньої давнини.

VII>75319

157–158. **Рыцари Дикого поля** : роман. — Москва : Вече, 2012. — 368 с. — (Время героев).

Те саме. — 2014*.

Середина XVII століття. Знаючи про критичний стан здоров'я польського короля Владислава IV, королева Марія Ґонзаґа всіма силами організує пошуки можливого претендента на трон короля. Сейм звертає увагу на трансильванського князя Любоша Ракоци. Більше того, Трансильванія може стати надійним союзником Польщі, замінивши ослаблену в багаторічній війні Францію. Водночас генеральний писар реєстрового козацтва полковник Богдан Хмельницький веде складну й небезпечну дипломатичну гру. Спонукуваний почуттям помсти за вбитого поляками сина і полонену дружину, а також бажанням звільнити Україну від будь-якої форми залежності й гноблення, він замишляє підняти всеукраїнське антипольське повстання.

Сюжетно цей роман є продовженням роману «Шаблями хрещені».

VII>75320

159–160. **Саблями крещенные** : роман. — Москва : Вече, 2012. — 384 с. — (Время героев).

Те саме. — 2014*.

Останні бої в ім'я Франції козаки ведуть вже тоді, коли сама Франція опинилася на межі громадянської війни через боротьбу за владу, яка ускладнилася, поміж принцем де Конде і його поплічниками з одного боку, та кардиналом Мазаріні й Анною Австрійською – з іншого. Ще більше загострюється ситуація, коли у справи Парижа в особі папського нунція Барберіні втручається Ватикан...

Та завершується Тридцятилітня війна, а відтак закінчується й французький похід козаків, рештки яких князь Гяур приводить в Україну, аби одразу ж включитися в громадянську війну в Речі Посполитій.

Сюжетно цей роман є продовженням роману «Вогнища Фламандії».

161–164. **Севастопольский конвой** : роман. — Москва : Вече, 2012. — 390 с.

VII>75323

Те саме. — 2013. — 400 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2014*.

Те саме. — 2015. — 416 с. — (Военные приключения).

В основу роману «Севастопольський конвой» покладені історичні події, пов'язані з висадженням під час оборони Одеси знаменитого Григорівського (Аджалицького) десанту, а також з маловідомим повстанням полонених радянських моряків, яких румуни намагалися на баржі доправити в свій дунайський порт Галац.

Тут читач знову зустрічається з морським офіцером берегової служби Дмитром Гродовим та іншими героями, відомими за романами цього самого письменника «Чорні комісари» і «Батарея». Після загибелі стаціонарної берегової батареї Одеської військово-морської бази з бійців її гарнізону було сформовано штурмовий батальйон морської піхоти.

Як і в попередніх романах цієї тематики, образи моряків, їхні контрастно окреслені характери письменник розкриває на тлі не тільки окопного протистояння військових частин, а й у протистоянні вищого командування та ворогуючих спецслужб.

165. **Черные комиссары** : роман. — Москва : Вече, 2012. — 416 с. — (Секретный фарватер).

Червень 1941 року. Майже по всій лінії фронту війська Третього Рейху і його спільників тіснять частини Червоної армії. В цей час загін морських піхотинців, що їх вороги називали «чорними комісарами», підтриманий суднами Дунайської військової флотилії та підрозділами прикордонників, висаджується на румунському березі Дунаю. Захопивши обширний плацдарм, моряки протягом місяця мужньо стримували натиск румунських військ і залишили ворожий берег лише за наказом командування. Але про цей подвиг, здійснений на самому початку Великої Вітчизняної війни, наразі мало хто знає...

2013

V>26776

166. **Кульчиці: величезне гніздів'я гетьманів** : іст. есе. — Одеса : Астропринт, 2013. — 208 с. : іл.

Книжка складається з історичних есеїв, присвячених діяльності народжених у Кульчицях на Львівщині гетьманів: Петра Сагайдачного, Марка Жмайла та Павла Павлюка (Бута), а також Юрія

Кульчицького, запорозького козака, який прославився при обороні Відня 1683 року, та пов'язаного з Кульчицями гетьмана Івана Сулими. Автор творив свою нову книжку, спираючись на літописні відомості, а також на дослідження істориків, матеріали стародруків і старовинні документи.

VII>75342

167. **Польський пілот із Кодими** : документальна повість-есе. – Одеса : Астропринт, 2013. — 80 с. : іл.

У своєму новому історичному есе «Польський пілот із Кодими» письменник відтворює життєвий шлях славетного польського пілота-аса часів Другої світової війни Станіслава Скальського. Народитися цьому польському генералові, людині складної долі, судилося в чудовому українському містечку Кодимі, що на Одещині, а раннє дитинство і шкільні літа його минали в старовинному галицькому місті Збаражі та у волинському місті Дубні...

Богдан Сушинський не лише досліджує життєвий шлях польського пілота, а й відтворює зусилля земляків аса, спрямовані на увічнення його пам'яті. Безсумнівно, цей твір становить природний інтерес як для польських, так і для українських читачів різних поколінь та уподобань.

168–170. **Флотская богиня**. — Москва : Вече, 2013. — 384 с. — (Секретный фарватер).

Те саме. — 2014. — 384 с. — (Военные приключения).

Те саме. — 2015. — 384 с. — (Военные приключения).

В основі нового гостросюжетного роману — унікальна доля Євдокії Завалій. Головна героїня — єдина жінка — командир взводу морської піхоти. У сімнадцять років, протягом восьми місяців приховуючи свою стать, вона хоробро воювала у складі 6-ї десантної бригади. Потім, після короткострокових офіцерських курсів, коли вже стала командиром взводу, — «фрау Чорна смерть», як німці називали її у штабних зведеннях, Завалій зі своїми бійцями визволяла Новоросійськ і Севастополь, брала участь у штурмі Сапун-гори, висаджувалася десантом у районі румунської Констанци і в Югославії. Врешті, прославилась у боях за Будапешт.

У званні гвардії полковника у відставці Євдокія Миколаївна Завалій померла у Києві в травні 2010 року.

Незважаючи на документальну основу роману, автор попереджає, що це твір — художній, а відтак підкоряється всім канонам жанру. Він належить до циклу творів Б. Сушинського про морську піхоту «Чорні комісари», до якого, крім роману, що дав назву цьому циклу, увійшли також твори «Батарея» та «Севастопольський конвой».

2014

171. **«Гнев Цезаря»** : роман. — Москва : Вече, 2014. — 490 с. — (Секретный фарватер).

В основі нового гостросюжетного роману лежать події, пов'язані із здійсненням у жовтні 1955 року італійськими морськими диверсантами операції для виведення з ладу найпотужнішого корабля радянського ВМФ — лінкора «Новоросійськ». Відомо, що 1948 року цей лінкор радянський флот отримав згідно з угодою про репарації. В італійських ВМС він значився під назвою «Джуліо Чезаре», тобто «Юлій Цезар». Коли корабель назавжди залишав італійські води, творець і командир загону бойових плавців Валеріо Боргезе, який вважав себе соратником Отто Скорцені, присягнувся, що потопить судно на радянській базі. Сім років потому бойові плавці здійснили його задум. Але ж чи лише самі іноземні диверсанти причетні до загибелі цього корабля?..

VII>78334

172. **Голосами віщої давнини** : полемічні нотатки на полях давнописів, наукові розвідки та есе, роздуми над історичними екскурсами попередників і сучасників. — Одеса : Астропринт, 2014. — 532 с.

Основу збірки вибраних статей становлять наукові розвідки, нотатки та есеї історичного і, зокрема, українознавчого спрямування.

VI>77807

173. **Кармелюк : гнів і гордість України** : повість-есе. — Одеса : Астропринт, 2014. — 160 с. : іл. — (200-річчю повстанського руху (1813–1835) під проводом Устима Кармелюка присвячується).

Появі цієї повісті-есею передувала тривала пошуково-краєзнавча та аналітична робота над судовими документами, пов'язаними

з діяльністю українського національного героя Устима Кармелюка. Особливу увагу приділено останній, найбільш загадковій втечі цього повстанського ватажка з Сибіру та його перебуванню в Кодимському краї Поділля.

У повісті використані матеріали, що їх автор отримав від Тобольського відділення Тюменського держархіву, а також записи легенд, спогадів і пісень, здійснені краєзнавцями Зауралля та українськими фольклористами.

174. **Киммерийский закат.** — Москва : Вече, 2014. — 448 с. — (Секретный фарватер).

В основу нового гостросюжетного роману покладені події, пов'язані з «серпневим путчем» 1991 року й останніми днями існування СРСР. В цьому романі-версії автор оригінально трактує події, які відбувалися на той час в Криму, в резиденції Президента Радянського Союзу, і сприяли зародженню на півострові бізнес-клану «нових руських», заснованого на «грошах партії», і вростанню в нього вчорашньої партійної номенклатури й силовиків.

VII>79717

175. **Лазурный берег :** роман. — Одесса : Астропринт, 2014. — 212 с. — (Королевский галеон).

В основу нового, захопливого авантюрного роману покладено події, що стосувалися пошуків скарбів «Золотої ескадри» іспанських королівських галеонів, яка загинула у XVII столітті під час шторму в Мексиканській затоці.

Роман, який входить до циклу творів під загальною назвою «Королівський галеон», овіяний романтикою моря і кохання.

VII>79722

176. **Перед забралом вічності** : літературознавчі студії. — Одеса : Астропринт, 2014. — 520 с.

Основу збірки вибраних статей становлять літературознавчі розвідки, нотатки, рецензії та есеї українознавчого спрямування.

Аналізуючи мистецькі здобутки та особливості творчого процесу таких визначних письменників сучасності, як Дмитро Павличко, Володимир Яворівський, Микола Вінграновський, Василь Симоненко, Василь Стус, Петро Осадчук та низки інших, автор витворює контрастну галерею своєрідних літературних постатей,

котрі формували мистецький світ українського читача у другій половині XX — початку XXI століття.

177–178. **Полюс капитана Скотта** : роман. — Одесса : Астропринт, 2014. — 436 с. — (Библиотека авантюрного романа).

Те саме. — Москва : Вече, 2015. — 352 с. — (Секретный фарватер).

Новий історико-пригодницький роман «Полюс капітана Скотта» присвячений величній і водночас трагічній події — походу 1911–1912 років англійського полярного дослідника капітана Роберта Скотта до Південного полюсу.

У романі, як свого часу і в реальності, це схождення до полярної вершини планети, а відтак і до вершини слави, перетворилося не лише на згубну боротьбу з природними умовами Антарктиди, а й у не менш згубне суперництво за лаври першовідкривача. Відомо, що кінець кінцем у цій антарктичній гонці переміг легендарний норвезький дослідник Руал Амундсен.

Про останню експедицію капітана Скотта опубліковано чимало різноманітних за жанром дослідницьких, науково-популярних і публіцистичних розвідок, проте роман «Полюс капітана Скотта» став першим в історії світовой літератури великим художнім твором, присвяченим цій експедиції.

Насичений подіями історичний матеріал і властива цьому письменникові психологічна манера письма дали йому змогу створити яскравий твір, що грунтується на подорожніх щоденниках самого Скотта і його товаришів, а також на багатьох фактах з його життя і життя першопрохідця Південного полюса Амундсена.

2015

VII>81918

179. **Балта : взгляд из глубины веков** : ист. эссе. — Одесса : Астропринт, 2015. — 360 с.

Ця книжка — збірка історичних есеїв, у яких відображені основні віхи, факти, події та особистості, що визначають історію стародавнього міста Балти. Автор не вперше звертається до його історії. Протягом багатьох років він відтворює історію міста, аналізуючи при цьому сотні документальних, архівних, музейних та історико-літературних джерел.

У цьому виданні певною мірою використані уточнені й доповнені матеріали, які свого часу увійшли до україномовної книги автора «Балта: місто, освячене вічністю» (2005). Водночас воно включає великий обсяг нових пізнавальних відомостей.

VII>81917

180. **Двое посреди океана** : роман. — Одесса : Астропринт, 2015. — 660 с.

В основу сюжету роману-трилогії «Двоє посеред океану» покладені події, пов'язані з пошуками скарбів «Золотої ескадри» іспанських королівських галеонів, яка загинула у XVII столітті.

По-різному складаються долі головних героїв цієї трилогії (до неї входять книги «Лазуровий берег», «Золотий галеон» і «Двоє посеред океану») — Вікторії Скіф, віконта Роберта де Гайарда, режисера Ядрана Веліна та інших; по-різному вони потрапляють до складу пошукової експедиції. Проте всі вони постають перед нами людьми з чітко окресленими, вольовими характерами; людьми, які знають ціну ризику і ціну життя.

181. **Золото Роммеля** : роман. — Москва : Вече, 2015. — 448 с. — (Секретный фарватер).

В основі нового пригодницького роману — події, пов'язані з величезними скарбами, які за наказом фельдмаршала Роммеля були вивезені в 1943 році з Північної Африки. Через обставини, які на той час склалися, морський конвой не зміг доставити контейнери із скарбами за призначенням, і загін охорони командос змушений був потопити їх біля узбережжя Корсики.

Так от, роман «Золото Роммеля» присвячений саме тій «золотій лихоманці», що її в повоєнні роки спричинили легенди про африканські скарби фельдмаршала, а також участі в операції для їхнього пошуку двох легендарних диверсантів: колишнього «агента фюрера з особливих доручень» Отто Скорцені та ватажка італійських бойових плавців, «морських дияволів», князя Валеріо Боргезе.

182. **Круиз** : роман. — Одесса : Астропринт, 2015. — 520 с.

Новий, по-справжньому захопливий авантюрний роман майстра пригодницького жанру Богдана Сушинського присвячений подіям у Криму та на Півдні України після розпаду Радянського Союзу.

В його основі — незвичайна доля, своєрідний шлях до вершин ділового клану бізнес-леді Клавдії Верлан. По-різному складаються долі й інших героїв роману, котрі — хто через камеру смертників, а хто — через силові структури, що зливаються з бізнесом, — опиняються в Криму. Проте всі вони постають перед нами людьми з чітко окресленими характерами; людьми, що знають ціну життю й ризику, мають власне сприйняття і розуміння навколишнього світу.

VII>80734

183. **Обкрадення Мікеланджело** : новели. — Одеса : Астропринт, 2015. — 388 с.

До нової прозової збірки Богдана Сушинського, автора багатьох популярних історичних та пригодницьких романів, відзначених кількома вагомими літературними преміями, увійшли новели, більшість із яких свого часу публікувалися на шпальтах періодичних вітчизняних і зарубіжних видань. На початку творчого сходження Богдан Сушинський помітно дебютував саме в жанрі новели, одразу ж зарекомендувавши себе як прихильник психологічної прози, котрий прагне виробити власний стиль та власну манеру письма. Свідченням цих мистецьких пошуків саме і є новелістичне зібрання, яке ви тримаєте у своїх руках.

184. **Славетні жінки Стародавньої України** : іст. есе. — Одеса : Астропринт, 2015. — 260 с.

До нової книжки відзначеного кількома престижними преміями за твори на історичну тематику Богдана Сушинського увійшли есеї, присвячені діяльності жінок Княжої доби української історії. Це вже не перше його звернення до постатей відомих українок: 2007 року вийшла книжка його історичних нарисів «Образы женщин Древней Украины». Спираючись на літописні відомості, а також на дослідження істориків, матеріали стародруків і старовинні документи, автор, перу якого належить двотомне видання «Князі та полководці Стародавньої України», створив цикл есеїв про славетних українок, переважна більшість яких досі залишалися невідомими читацькому загалу, тому що ніколи не ставали героїнями окремих наукових досліджень чи історичних нарисів.

Книга знайде шанувальників і серед учнів та студентів, і серед учителів, викладачів вишів, науковців та бібліотекарів, словом, серед усіх, хто шанує історію Стародавньої України.

VII>80456

185. **Шабля, освячена Римом** : іст. роман. — Одеса : Астропринт, 2015. — 236 с.

В основу нового історичного роману Богдана Сушинського покладено факти з життя Івана Сулими, гетьмана нереєстрового козацтва, єдиного з-поміж козацьких вождів України, відзначеного Золотою медаллю Папи Римського.

Книга має велике пізнавальне значення як для учнів та студентів, так і для вчителів, викладачів вузів і бібліотекарів, словом, для всіх, кому небайдужа історія стародавньої України.

2016

186. **Забуті сторінки забутої історії** : статті. — Одеса: Астропринт, 2016. — 388 с.

Основу нової збірки вибраних статей Богдана Сушинського становлять наукові розвідки, нотатки та есеї історичного і, зокрема, українознавчого спрямування. Це ті праці, резонансні публікації яких свого часу з'являлися по багатьох поважних українських збірниках і часописах. Поєднані однією обкладинкою, вони не лише відтворюють коло академічних інтересів автора, але й дають образне уявлення про українознавчі тенденції історичної науки часів становлення незалежної України.

Своєрідний стиль Богдана Сушинського, його енциклопедичні знання, сама філософська, афористична манера його спілкування з читачем, роблять це видання сприйнятним для науковців, студентів і широкого читацького загалу.

187. **Неприкаяний роман** : роман. — Одеса : Астропринт, 2016. — 402 с.

Буття Романа Ігуди (Гордаша), головного героя твору «Неприкаяний роман», відтворено за тих часів становлення новітньої української державності, коли всі навкруги мітингували й опартійнювалися; викривали, блокували і блокувалися; виступали із заявами, таврували, клялися і знову... таврували. Хоча дуже швидко всім стало зрозуміло, що і на затаврованих, і на затавровувачах уже давно... тавра ставити ніде! Цей роман став першою книжкою дилогії «Правитель».

БІОБІБЛІОГРАФІЯ

Богдан Іванович Сушинський : біобібліогр. покажч. / упоряд. Л. М. Бур'ян ; Одес. держ. наук. б-ка ім. М. Горького ; ред. М. Л. Десенко ; відп. ред. серії Г. Д. Зленко. — Одеса, 1996. — 104 с. — (Серія «Письменники Одеси» ; вип. 12).

Біобібліографічний покажчик присвячено творчій і громадській діяльності прозаїка Богдана Івановича Сушинського.

Підготовка посібника проводилася за фондами Одеської державної наукової бібліотеки імені М. Горького з частковим залученням архіву письменника. Добір бібліографічного матеріалу завершено за станом на 1 квітня 1996 року. Його описано за існуючими на той час правилами та систематизовано у відповідних рубриках, що дає змогу користувачеві легко виявити потрібну групу друкованих документів чи окремий з них. До його послуг також — покажчики імен і періодичних видань.

У посібнику з можливою повнотою зафіксовані публікації творів письменника. Література про його життя і діяльність подана до певної міри вибірково, оскільки головний реєстр її наведено в бібліографічному покажчику «Одеська письменницька організація в ... році», який виходить щорічно з 1980 року.

Посібник призначено для літературо- та книгознавців, журналістів, бібліофілів, викладачів вузів і студентів. Він також буде корисним для вчителів загальноосвітньої школи, що ведуть уроки літератури рідного краю.

XVI>7159

Богдан Сушинський: академік, письменник, науковець, громадський діяч : біобібліогр. покажч. 1962–2005 роки / упоряд. Л. В. Чернікова ; ред. А. Т. Томкіна. — Одеса : Астропринт, 2006. — 192 с. — (Серія «Літературна слава Одеси»).

Біобібліографічний покажчик присвячено творчій діяльності академіка, письменника Б. І. Сушинського. Підготовка посібника проводилася за фондами Одеської державної наукової бібліотеки імені М. Горького, Одеської універсальної наукової бібліотеки імені М. Грушевського, Одеської обласної бібліотеки для дітей імені Н. К. Крупської з залученням матеріалів з особистого архіву Б. І. Сушинського. Добір матеріалу завершено за станом на 1 бе-

резня 2006 року. Покажчик описано за існуючими правилами і систематизовано у відповідні рубрики та підрубрики, що дасть змогу легко виявити потрібні матеріали. Є також покажчик імен і періодичних видань, які так чи інакше пов'язані з творчістю та життям письменника.

Посібник стане у пригоді літературознавцям, журналістам, бібліофілам, викладачам вузів і шкіл, краєзнавцям та шанувальникам старовини.

Богдан Іванович Сушинський : каталог видань 1972–2012 / упоряд. Л. М. Бур'ян ; ред. М. Л. Десенко ; ОННБ ім. М. Горького. — Одеса, 2012. — 86 с. — (Серія «Письменники Одеси» ; вип. 30).

До каталогу увійшов перелік видань українською та російською мовами за 1972–2012 роки (за станом на 1 січня 2013 року) відомого письменника, академіка, заслуженого журналіста України, громадського діяча Богдана Івановича Сушинського.

Каталог присвячено 50-річчю творчої діяльності письменника (перша публікація надрукована 1962 року) та 40-річчю від дня виходу в 1972 році в світ його першої книжки.

У посібнику знайшли відображення повна біографія та перелік важливих подій у житті й творчості Богдана Сушинського. Бібліографічний опис видань доповнюють анотації українською та російською мовами — видавничими анотаціями до кожної з книжок. Книги Б. І. Сушинського з фондів ОННБ імені М. Горького позначені шифром.

Завершують перелік видань два бібліографічних покажчики (1996, 2006), присвячені творчій та громадській діяльності прозаїка. Нині готується до друку доповнена й перероблена редакція цих видань.

В кінці роботи розміщене резюме.

Каталог видань Б. Сушинського стане у пригоді літературознавцям, книгознавцям, викладачам, пошукувачам, бібліофілам, студентам, бібліотечним працівникам.

ХРОНОЛОГІЧНИЙ ПЕРЕЛІК ВИДАНЬ

1972

1. Кладка : повість та новели

1974

2. Тепле каміння : повість та новели

1976

3. Літо житніх дощів : повість та оповідання

1977

4. Лето хлебных дождей : рассказы и повести : пер. с укр.

1978

5. Ріка опівночі : оповідання

1980

6. Через міст над бистриною : роман

1981

7. На тій землі за пагорбом : роман

1983

8. На той земле за холмом : повесть : пер. с укр.
9. Танець степового коня : повість

1984

10. Морава : роман
11. Susinskis B. Rudzu lietus vasaza = Літо хлібних дощів : повість : пер. на лат.

1985

12. Голос ріки безіменної : роман

13. Із розвідки не повернувся : докум. повість

1986

14. Білий кінь у сивій долині : роман

1988

15. За лінією життя : повісті
16. У човні посеред Всесвіту : роман

1989

17. Зоряний берег : повість для серед. та ст. шк. віку
18. Последний из группы Беркута : роман

1991

19. Меч и посох : роман. Кн. I
20. Меч и посох : роман. Кн. I. — 2-е изд.

1992

21. Последний из группы Беркута : роман
22. Степные рыцари кардинала. Кн. 1

1993

23. Степные рыцари кардинала : роман. Кн. 2
24. Черный легион : роман. Кн. 1. Похищение Муссолини

1994

25–28. Рыцари кардинала : роман
Кн. 1 : На острие меча
Кн. 2 : Французский поход
Кн. 3 : Костры Фламандии
Кн. 4 : Путь воина

1995

29. Ветер богов. Заговор обреченных : романы. Кн. 3
30. Похищение Муссолини : роман. Кн. 1. — Изд. 2-е
31. Похищение Муссолини. — Изд. 3-е
32. Черный легион : роман. Кн. 2

1996

33. Генерал Власов — отверженный и проклятый. «Вервольф» — ставка фюрера : эссе
34. ...И вечный путь к вершине : эссе
35. Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XVI ст.
36. Странники войны : роман. Кн. 4. — Изд. 2-е
37. Штаб переворота — гостиница «Москва» : эссе

1997

38. «Вервольф» — ставка фюрера : эссе. — 2-е изд., доп.
39. Генерал Власов — отверженный и проклятый. «Вервольф» — ставка фюрера : эссе
40. Штаб переворота — гостиница «Москва» : эссе. — 2-е изд., доп.

1998

41. Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XIX століть : іст. есе

42–43. Три дня в Париже с любимой женщиной
Кн. 1 : Альпийский мираж
Кн. 2 : Увидеть Париж — и умереть

1999

44. Із розвідки не повернувся : повість. — 2-ге вид., допов. і перероб.

2000

45. Всесвітня історія лицарства. Орден архістратига Михаїла : історія першого в Україні міжнародного духовно-лицарського ордену
46. Лицарі Приморського степу : історія Чорноморського козацтва XVIII–XX століть
47. Лицарський хрест : роман. Кн. 1

2001

48. Гетьман Мазепа : повернення до Батурина : роман-есе

49. Чорний гонець : поезії

2002

50. Гетьман Виговський : погляд з XXI століття : роман-есе
51. Історія українського лицарства. Орден архістратига Михаїла : монографія
52. Крестный отец Крыма : роман
53. Українське Чорноморське Подунай-Гуляйпільське козацтво : історія. Статут. Ритуали. Документи : книга чорноморського козака

2003

54. Історія Чорноморсько-Дністровського та Всеукраїнського реєстрового козацтв

2004

55. Беседы у литературного камина : как стать писателем
56. «Велесова книга» предків : роздуми над сторінками вічності. Велесова книга у пер. та літ. інтерпретації Б. Сушинського
57. Козацька Україна : «Хмельниччина» : роман-есе
58–59. Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XIX століть : іст. есе у 2 т. — 2-ге, допов. вид.
    Т. 1
    Т. 2
60. Крестный отец Крыма : роман
61. Ріка дитинства : вибрані твори для школярів
62. Слово про скит Манявський : історія скиту Манявського XVII–початку XXI століть — на тлі християнського світу
63. Степан Олійник : поет на тлі епохи
64. Шлях України : нація і національна ідея

2005

65. Балта : місто, освячене вічністю : іст. есе
66. Всесвітня історія лицарства
67. Одесса : история, написанная столетиями : ист. эссе
68. Остров обреченных : роман

69–70. Три дня в Париже с любимой женщиной : в 2 т. — 2-е, доп. изд.
Т. 1 : Альпийский мираж
Т. 2 : Увидеть Париж — и умереть

2006

71. Князі та полководці Стародавньої України : іст. есе. [Т. 1]
72–73. Козацькі вожді України : історія України в образах її вождів та полководців XV–XIX століть : іст. есе : у 2 т. — 2-ге вид., допов.
74. Лицарський хрест : роман
75. Степан Олійник : поет на тлі епохи. — 2-ге вид.
76. Тарас Шевченко : геній — в самотності : роман-есе

2007

77. Всесвітня козацька енциклопедія XV — початку XXI століть
78. Козацтво і «Львівський Ставропігіон» : єднання крізь віки : доповідь з нагоди присвоєння звання «Почесний професор Університету “Львівський Ставропігіон”»
79. Образы женщин Древней Украины : ист. очерки
80. Похищение Муссолини : роман
81. Странники войны : роман
82. Черный легион : роман

2008

83. Антарктида. Четвертый Рейх : роман
84. Ветер богов : роман
85. Восточный вал : роман
86. Живым приказано сражаться : роман
87. Жребий вечности : роман
88. Заговор обреченных : роман
89. Львівський Ставропігіон : між минувшиною і вічністю : історія Львів. Ставропігіону. Т. 1
90. Операция «Цитадель»: роман
91. Остров обреченных : роман
92. Похищение Муссолини : роман

93. Река убиенных : роман
94. Секретный рейд адмирала Брэда : роман
95. Странники войны : роман
96. Субмарины уходят в вечность : роман
97. Черный легион : роман

2009

98. Антарктида. Четвертый Рейх : роман
99. Восточный вал : роман
100. Гибель адмирала Канариса : роман
101. До последнего солдата : роман
102. Жестокое милосердие : роман
103. Жребий вечности : роман
104. Операция «Цитадель» : роман
105. Секретный рейд адмирала Брэда : роман
106. Скитальцы океана : роман
107. Субмарины уходят в вечность : роман

2010

108. Альпийская крепость : роман
109. Ветер богов : роман
110. Гибель адмирала Канариса : роман
111. Граница безмолвия : роман
112. До последнего солдата : роман
113. Жестокое милосердие : роман
114. Живым приказано сражаться : роман
115. Колокола судьбы : роман
116. Маньчжурские стрелки : роман
117. Опаленные войной : роман
118. Плацдарм непокоренных : роман
119. Правитель страны Даурии : роман
120. Река убиенных : роман
121. Стоять в огне : роман
122. Фельдмаршал должен умереть : роман

2011

123. Альпийская крепость : роман
124. Власов : восхождение на эшафот : роман
125. Воскресший гарнизон : роман
126. Гибель адмирала Канариса : роман
127. Заговор обреченных : роман
128. Львівський Ставропігіон : між минувшиною і вічністю : історія Львів. Ставропігіону. Т. 2
129. На острие меча : роман
130. Похищение Муссолини : роман
131. Правдофобія як метод «дзюбознавства» : нотатки з приводу статті Івана Дзюби «Шевченкофобія в сучасній Україні» : літ. есе
132. Секретный рейд адмирала Брэда : роман
133. Сповідь на вершині пізнання : статті, рецензії та огляд мистецьких студій
134. Странники войны : роман
135. Черный легион : роман

2012

136. Батарея : роман
137. Гладіатор : поезії
138. Жребий викинга : роман
139. Костры Фламандии : роман
140. Остров обреченных : роман
141. Путь воина : роман
142. Рыцари Дикого поля : роман
143. Саблями крещенные : роман
144. Севастопольский конвой : роман
145. Слово про скит Манявський : історія скиту Манявського XVII — початку XXI століть — на тлі християнського світу. — 2-ге, допов. вид.
146. Французский поход : роман
147. Черные комиссары : роман

2013

148. Батарея : роман
149. Князі та полководці Стародавньої України : іст. есе. Т. 2
150. Кульчиці : величезне гніздів'я гетьманів : іст. есе
151. Польський пілот із Кодими : документальна повість-есе
152. Севастопольский конвой : роман
153. Флотская богиня : роман

2014

154. «Гнев Цезаря» : роман
155. Голосами віщої давнини : полемічні нотатки на полях давно- писів, наукові розвідки та есе, роздуми над історичними екскурсами попередників і сучасників
156. До последнего солдата : роман
157. Жестокое милосердие : роман
158. Живым приказано сражаться : роман
159. Жребий викинга : роман
160. Кармелюк : гнів і гордість України : повість-есе
161. Киммерийский закат : роман
162. Костры Фламандии : роман
163. Лазурный берег : роман
164. На острие меча : роман
165. Перед забралом вічності : літературознавчі студії
166. Полюс капитана Скотта : роман
167. Путь воина : роман
168. Река убиенных : роман
169. Рыцари Дикого поля : роман
170. Саблями крещённые : роман
171. Севастопольский конвой : роман
172. Флотская богиня : роман
173. Французский поход : роман

2015

174. Балта : взгляд из глубины веков : ист. эссе
175. Двое посреди океана : роман
176. Золото Роммеля : роман

177. Круиз : роман
178. Обкрадення Мікеланджело : новели
179. Полюс капитана Скотта : роман
180. Севастопольский конвой : роман
181. Славетні жінки Стародавньої України : іст. есе
182. Флотская богиня : роман
183. Шабля, освячена Римом : іст. роман

2016

184. Забуті сторінки забутої історії : статті
185. Неприкаяний роман : роман
186–187. Князі та полководці Стародавньої України : іст. есе у 2 т.
Т. 1
Т. 2

Станом на 1 червня 2016 року

ЗМІСТ

Життєвий і творчий шлях Б. І. Сушинського.
Біографічна довідка 5
Полтавчук В. Невтомленне перо
Богдана Сушинського 21
Важливі події в житті і творчості Б. І. Сушинського 26
Каталог видань 42
Біобібліографія 90
Хронологічний перелік видань 92

Сушинський Богдан Іванович : каталог видань
С917 1972 — травень 2016 / упоряд.: Л. М. Бур'ян, М. Л. Десенко ; ред. М. Л. Десенко. — Вид. 2-ге, розшир. і допов. — Одеса : Астропринт, 2016. — 104 с. : іл. — (Сер. Письменники Одеси ; вип. 38).

ISBN 978—966—927—152—5.

Ви тримаєте другий, розширений і доповнений, «Каталог видань» відомого письменника, академіка, професора, заслуженого журналіста України, громадського діяча Богдана Івановича Сушинського.

Посібник містить повну біографію, перелік важливих подій у житті й творчості письменника, власне каталог, до якого увійшли видання українською, російською та латиською мовами за 1972 — травень 2016 р. (станом на 1 червня 2016 р.). Каталог включає публікацію письменника, літературознавця В. Полтавчука про Б. Сушинського. Бібліографічний опис книжок, зроблений за чинними правилами, доповнюють анотації українською мовою до кожної з них (незалежно від мови публікації твору).

Деякі з творів Б. Сушинського, які користувалися найбільшою популярністю серед читацького загалу, перевидавалися два, три, а то й більше разів. Через те, об'єднані однією анотацією, вони розміщені за першою публікацією. Книги письменника з фондів ОННБ мають шифри. Астериском позначені видання, які не було можливості переглянути de visu.

Посібник завершують два біобібліографічних покажчики (1996, 2006), присвячені творчій та громадській діяльності прозаїка, а також опис першого видання каталогу. Наприкінці подається хронологічний перелік видань.

Каталог видань Б. І. Сушинського стане у пригоді літературознавцям, книгознавцям, викладачам, пошукувачам, бібліофілам, студентам, бібліотечним працівникам.

УДК 821.161.2Сушинський1/7:017/019
ББК 83.3(4Ук)7-8я26

Довідкове видання

Серія
біобібліографічних покажчиків
«ПИСЬМЕННИКИ ОДЕСИ»
Випуск 38

Богдан Іванович СУШИНСЬКИЙ

Каталог видань
1972 — травень 2016

Видання 2-ге,
розширене і доповнене

Упорядники:
Лариса Миколаївна БУР'ЯН,
Марта Леонтіївна ДЕСЕНКО

Комп'ютерне складання:
Т. В. Тющенко, О. В. Диба

Редактор *М. Л. Десенко*
Коректор *І. В. Шепельська*
Технічний редактор *Т. В. Іванова*